

Kurum : Işık Üniversitesi
Başlık : 30.03.2010 Işık Üniversitesi Milenyum Semineri
Sunuşu Yapan : Prof. Dr. Yorgo İstefanopulos, Fatih Türkmenoğlu
Video Bağlantısı : <https://youtu.be/c5ObNa8UIRo?si=fJezMSqQ8UyVFdBl>
Yayın Tarihi : 1.01.2025

Yorgo Stefanopolos: Işık Üniversitesi'nin tertiplediği bu hem bir sertifika programı Milenyum eğitimi sanırım biraz sonra konuşmak için takip edeceğim. Hepinize şimdi takdim ediyorum. Fatih Türkmenoğlu CNN'den tanıyorsunuz. Ben Işık Üniversitesi Mühendislik Fakültesi Dekanı Profesör Doktor Yorgo Stefanopolos. Burada rektörümüzün temsilcisi olarak bulunuyorum. Profesör Doktor Ekrem Ekinci hepinize tepkilerini gönderiyor. Ben onun adına hepinizin hoş geldiniz diyorum. Tabii bu toplantının birkaç amacı var. Bir tanesi İstanbul dışında az tanınan Işık Üniversitesi'ni tanıtabilmek. Diğer amacımız bu Milenyum eğitimi konusunda hem Fatih Bey'in anlatacağı hem de bizim Işık Üniversitesi'nde uygulamaya çalıştığımız yeni öğretim yöntemleri hakkında bilgi vermek O daha ayrıntılı anlatacak bunları. Hem de Aydın'daki öğretmenleri, müdürleri, rehber öğretmenleri bir araya getirip sanki hasret gidermenize vesile olduk. Sonra da inşallah güzel bir yemek yeriz. Otelini teslim Işık Üniversitesi asla dönüyor dedim. İstanbul dışında Işık Üniversitesi Fevziye mektepleri bakmadım. Bir son halkası eğitim zincirinde son halkası. Fevziye Mektepleri Vakfı 1885'te Selanik'te kuruluyor. İlkokuldan başladılar. Sonra orta eğitim. Ben yapmadım şey. Sonra en son 96'da bir üniversite kuruluyor. Üniversitenin kuruluşunda ben görev almıştım. Şöyle ki ben Boğaziçi Üniversitesi'nde 33 yıl çalışmış olan bir profesörüm. Boğaziçi demek ki isim yapmışım markaymışım. Geldiler bana güvendiler. Meclis fizibilite raporunu yap dediler. Sonra da haydi bakalım sen de elini taşının altına koy dediler. Kendim de bu sene bakalım doğru gidiyor mu doğru istikamette yürüyor mu ve garanti dürüst bir eğitim yaptığını görünce 2005 yılında dekan olarak Işık'a geçtim. Şimdi Fatih Bey'i Boğaziçi Üniversitesi'nden tanıyor. Biz de onunla eski üniversitem adına gurur duyuyoruz. Hepimizin tanıdığı bir kişilik. Ve çok güzel bir seminer hazırladık. Sertifika programımız aynı şekilde bir seminer. Gerçekten Milenyum eğitiminin ne olduğunu... Şimdi biz Işık Üniversitesi'nde kalite gözetken bir üniversiteyiz. Katiyen ticari amaçla yürümeyen 125 yıl sadece ve sadece eğitimle uğraşan bir grup. Diğerleri gibi ne holding, ne kişi, ne ticari, ne başka kazanç amacı güden bir kurum değildir. Ve kaliteye önem verdik. Kaliteyi de eğer inceleyecek olursak tabii ki çok güzel bir kampüsümüz var. Belki broşürler dağıtılmıştır bilmiyorum ama ben gayet aslında biliyorsanız İstanbul'da Şile'de deniz kenarında bir tarafı deniz bir tarafı orman. Doğa içinde fevkalade güzel bir ortamda korumalı bir kampüs ve özellikle il dışından gelen Anadolu çocukları için fevkalade şehir cazibelerinden, tehlikelerinden nasıl tanımlamak istiyorsanız tanımlayın. Böyle bir yerdeyiz. Güvenlik 24 saat bazında. Yurtlar gerçekten beş yıldızlı otel düzeyinde güzel bir tesisimiz var. Fakat sırf bir tesisle üniversite olmaz. İyi bir kadro bir de iyi öğrenci. Şimdi iyi kadroyu ben samimiyetle söyleyebilirim ki bazı üniversitelerde ben bölüm başkanlığı yaptım, enstitü müdürlüğü yaptım, senato üyeliği yaptım. 30 sene az süre değil. Orada hangi kalitede hoca bulduysak benzer kalitede Işık Üniversitesi hocaları gerçekten hep genç dinamik hocalarımız var. Zaten şu anda yanımda Denizli'den mezun bir mezunumuz var. Atalay siz Denizlili olarak Aydın'a

yakınsın. Sen anlatırsın temelini. Sadece benim söylememle olmuyor bu şeyler. Bütün burada eğitimcilerden bir ricam lütfen öğrencilerinize önereceğiniz okulun web sayfasına girin. Kimler nedir ve Ekrem Ekinci neler yapmış? Hangi eserleri vermiş? Nerelerde bulunmuş? Hangi etkilerde? Türkiye'nin hangi sorunlarına eğilmiş projeler yapmış? Yorgo Stefanopolos 33 yıl Boğaziçi Üniversitesi'nde ne yaptı? Neler kurdu? Hangi yenilikleri getirdi? Türkiye'de hangi projelere imza attık? Hangi projeleri yaptık? Genç hocalarım hangi üniversitelerde mezun oldu? Hangi alanlarda hangi yayınları yapıyorlar? Ve benim söylemem de yetmiyor. Bir de YÖK sayfasına girersiniz. YÖK sayfasında maalesef tek bir değerlendirme ölçütü alıyorlar. Yayın sayısı şu anda Işık Üniversitesi baştan tepemizde Bilkent, ODTÜ, İTÜ, Boğaziçi gibi olmak üzere devlet üniversitesi ve vakıf 15. sırada inanılmaz bir başarıdan kabul edilir hocalarımızın başarısı. Çoğunun ya TÜBİTAK projesi var. Bazılarının Avrupa araştırma çerçevesinde aldıkları projeleri var ve hepsinde öğrencileri ortak ediyoruz. Ve ciddi bir eğitim anlayışıyla eğitimi sürdürüyoruz. Biraz sonra dinleyeceğimiz seminerde göreceğiniz gibi elimizdeki malzeme yeni nesil genç nesil bambaşka bir nesil. Biz sabırlıydık bunlar sabırsız. Biz okurduk bunlar ancak bakarak birtakım şeyleri algılamaya çalışıyor. Sabırsızlar değil mi? Hak şeklinde. Ben kimseyi suçlamak istemiyorum. Sistem onları oraya itti. Şeklinde bilgi istiyorlar ve en başta sordukları şey bu ne işime yarayacak? Sanki benim tek cevabım işime yaramasaydı ben programımda koymazdım ama inandırmak zor. Hepimiz hep birlikte bunu yapacağız. Belki sizler bunları yaşıyorsunuz. Bunları bu gençlere nasıl yaklaşıcağımızı biraz sonraki seminerde dinleyeceğiz. Benim Işık Üniversitesi hakkında söyleyeceklerim bu kadar. Kaliteli öğretim kadromuz var. Kaliteli, güzel, modern binalar, son teknolojik donanım ile donatılmış laboratuvarlarımız var. İyi öğrenci bekliyoruz. O da önermek size kalıyor. Umarım bugünkü tanışıklığımızdan sonra daha gönül rahatlığıyla... Ha bir şey unuttum. Fevziye ismi ne zaman ışığa dönüştü? Belki çoğunuz bilmiyor. Fevzi feyiz bir anlamda ilham alma, örnek alma ama bir diğer anlamı da aydınlanma anlamına geliyor. 1885'te kurulmuş olan vakfın Selanik'ten İstanbul'a taşınmış Selanik Osmanlı toprağından çıkmış 50 akademik yılına başlayan bir kuruma dil devrimi olmuş Türkiye'de ve Atatürk'e danışarak Atatürk'ün önerisi üzerine Işık adını aldık. Biz de onu Atatürk'ün binası olarak kabul ediyoruz ve sloganımız biz Atatürk'ün ışığıyız. Teşekkür ederim sağ olun.

Fatih Türkmenoğlu: Şimdi bu tarz toplantılarda usuldendir. Konuşma yapacak olan kişi övülür. Ondan sonra çıkar. Övülen kişi sunucuyu över falan. Ama hocam çok büyük bir mütevazilik gösterdi. Çok teşekkür ederim. Ben Boğaziçi'den tanırım kendisini. Yorgo Stefanopolos belki aranızda bilmeyeniz olabilir ama markanın ötesindedir hocam. 40 sene önceki resimlerini görmüşlüğüm var benim Yorgo Bey'in böyle üstü açık Amerikan arabalarında yanında çok güzel kızlarla İstanbul'da yani hocam gene istiyorum o pozlardan onu söylüyorum efendim. Çok teşekkür ederiz bugün geldiğimiz için gençler sizleri görüyorum arkalarda ön sıralar daha pahalı değil isterseniz ön sıralara gelebilirsiniz. 4 5 tane yer var ön taraflarda. Bu güzel havada buraya geldiğiniz için çok teşekkür ederim. Hep bana diyorlar ki ne olur kısa kes. Elimden geldiği kadar hızlı gideceğim ve kısa keseceğim. Sunumu aslında hep beraber yapacağız. Sizler eğitimciyseniz ben bir televizyoncu ve gazeteciyim. Boğaziçi Üniversitesi'nde rehberlik ve psikolojik danışmanlık bölümünden mezun oldum. Ondan sonra New York Üniversitesi'nde İşletme ve İnsan Kaynakları Yönetimi okudum. Ondan sonra televizyonculuk ve gazetecilik yaptım. Yıllardır yapıyorum. Medya ilişkileri eğitimi veriyorum. Sunuculuk yapıyorum ve böyle bir generation var, Y jenerasyonu konusunda da eğitim hazırladık. Bunu sunuyorum. Kısa keseceğim dedim. Çok güzel yemeğimiz var hep birlikte yiyeceğimiz aşağıda. Hep bana diyorlar ki ne olur 40 dakikayı bir saate aşma ama İzmir'de ne kadar oldu Figen Hanım, Mert Bey bir 1 buçuk saati bulduk ama benim suçum değil. Ne olur sıkıldığınız zaman bana bir taş göz el işareti yapın. Hemen hızlandıralım. Bir sürü şeyleri geçelim ve vakitlice yemeğimize gidelim. Şimdi bugün Y jenerasyonunu konuşuyoruz. Y jenerasyonu kabaca 1980 2000 arasında doğmuş olan gençler. Bugün artık üniversitedeler. Bir kısmı iş hayatında. Bir ufak

hatırlatma daha yapacağım. Önce bir küçük filmimiz var. Onu söyleyeceğiz. Ondan sonra sunumumuza geçeceğiz. Ama bir sürü kaynak Amerikanca. Diyeceksiniz ki ya bizim ülkeden yok mu? Yok. Birçok araştırma Amerika'da yapılıyor. İngilizceden çevriliyor. Fakat çok enteresan başka bir şey daha söyleyeceğim. İran, Afganistan, Suriye, Amerika, İngiltere hiç fark etmiyor. Y jenerasyonunun bütün özellikleri ortak. Bir köyde olabilir, dağ başında olabilir. Çok büyük bir metropolde olabilir. New York'un göbeğinde yaşayabilir. Çok zengin, çok fakir, çok eğitilmiş, çok eğitimsiz olabilir. Hiç fark etmiyor. Y jenerasyonu aynı özellikleri gösteriyor. Aynı derecede sıkıcı, kırıcı, başına buyruk, istediğini yapabilen, uzayı hedef olarak belirleyen bir kuşaktan bahsediyoruz. Şimdi Y jenerasyonu ufak bir filmimizden izliyoruz. Hemen arkasından burada sizlerle beraberiz yayınımdan... Çok uzun yıllardır gençlerle berabersiniz. Aslında belki sizlerden biraz ufak tefek bilgiler alarak, ufak tefek geri dönüşüm alarak yeni moda tabirle işe başlasak. Mesela siz herhalde psikolojik danışmansınız. Kaç yıldır?

Konuşmacı 1: 12.

Fatih Türkmenoğlu: Aslında siz de neredeyse Y kuşağının içindesiniz.

Konuşmacı 1: Evet.

Fatih Türkmenoğlu: Peki şimdiki öğrencileri nasıl buluyorsunuz?

Konuşmacı 1: Sizin tabir ettiğiniz tarzda bence daha çok birbirleriyle iletişim kurmuyorlar. Yan yana oldukları zaman birbirlerinden ayrıken internette geçirdikleri vakit daha fazla.

Fatih Türkmenoğlu: İnternette daha çok bekliyorsunuz. Siz efendim kaç yıllık eğitimcisiniz?

Konuşmacı 2: Tabii ki 24.

Fatih Türkmenoğlu: 24 yıllık eğitimcisiniz. Sizin öğrenciliğinizin öğrencilerini düşünürseniz şimdiki öğrencilerle en ciddi farklar nedir?

Konuşmacı 2: Sorun internette mi?

Fatih Türkmenoğlu: Sorun internette mi acaba? Hemen gençlere soralım. Sorun internette mi? Acaba hemen arkada eşofman giymiş olan güzel kızımız bizi bekliyor. Sorun internette mi?

Konuşmacı 3: Galiba. Galiba evet.

Fatih Türkmenoğlu: İnternet olmasa böyle olmayacak mıydı?

Konuşmacı 3: Olmazlar.

Fatih Türkmenoğlu: Sadece internet mi?

Konuşmacı 3: Çevre de herhalde.

Fatih Türkmenoğlu: Çevre de. Peki Y kuşağı kurban mı yoksa tamamen suçlu bir kuşak mı?

Konuşmacı 3: Kurban diyelim.

Fatih Türkmenoğlu: Kurban diyelim. Peki büyüklere sorsak acaba büyükler neden? Y kuşağı kurban mı?

Konuşmacı 4: Belki öyle bir kuşak isteniyor. B

Fatih Türkmenoğlu: Belki öyle bir kuşak istenmiyor. Komplo teorileri...

Konuşmacı 4: Yani sorgulamayan her şeyi kabul eder.

Fatih Türkmenoğlu: Sorgulamıyor mu Y kuşağı?

Konuşmacı 4: Bence sorgulamıyor. Her şeyi sunulduğu şekilde kabul ediyor.

Fatih Türkmenoğlu: Sizce efendim?

Konuşmacı 5: Ben Y kuşağının aslında bizden çok daha ileride olduğunu düşünüyorum. Bunların bizden çok daha ileride. Sadece biz onları anlamak istemiyoruz gibime geliyor. Çünkü biz onları kısıkanıyoruz bence. Yani kendi adıma konuşacak olursam. Çünkü onlar benden çok daha fazla öğrenebiliyor, araştırıyorlar, soruyorlar ve benden çok daha...

Fatih Türkmenoğlu: Peki siz X kuşağındasınız. Biraz sonra kuşakları anlatacağız. X kuşağında neyi kısıkanıyor olabilirsin sen? Y kuşağının hızı, internet erişimi, becerisi, teknolojik donanımlara olan hakimiyeti X kuşağı tarafından kısıkanlabiliyor. Y kuşağı X kuşağına neyi kısıkanır?

Konuşmacı 4: Hiçbir şey.

Fatih Türkmenoğlu: Kendime güveniyorum. Hiçbir şey kıskanmıyorum. Çok teşekkür ederim. Evet, sunumumuza başlıyoruz. Y kuşağı dedik. Y kuşağı tam size biraz önce söylediğiniz gibi çok mobil, çok bağımsız. Hemen her şeyi istiyor Y kuşağı. Öyle mi? Y kuşağı hemen öğrenecekse hemen öğrenilecek. Mezun olmak gerekiyorsa hemen mezun olunacak. Çok sabırsız, çok sosyal. Yalnız bu sosyallik maalesef sanal bir sosyallik. Daha doğrusu buna biz sanal diyoruz ama onlara göre çok gerçek. Belki de onlar onu tercih ediyorlar. Ailelerinin koruması altında. Bu dünyanın her yerinde böyle. Şimdi insan zanneder ki dünyanın öbür tarafında yalnız anneler, yalnız babalar, çocuklar yalnız 18 yaşında dışarı çıkıyor. Öyle değil. Y kuşağı ailelerinin koruması altında hatta buna helikopter etkisi deniyor. Biraz sonra anlatacağız. Neden ailelerin koruması altında olduğunu da anlatacağız. Ama kısaca söyleyeyim. Siz muhtemelen kendi alanlarınızdan ötürü bunu çok daha iyi biliyorsunuz ama X kuşağı anneleri babaları biraz yuppie, çok çalışkan, çok çalışan, çok üreten, her şeyi çok fazlasıyla elde eden ve bütün olanaklarını çocuklarına yatıran anneler, babalar. Yani 1950'ler, 1960'larda doğan anne babalardan bahsediyoruz. 60'ların başı, 50'ler, 40'lar. Bu çocuklarını her anda, her koşulda, her ortamda ne olursa olsun çocuk hangi kötü alışkanlığı edinirse edinsin, başarılı olsun veya olmasın, gitsin, uzaklaşsın veya dizinin dibinde kalsın, hiç önemli değil. Her koşulda çocuğunu koruyan bir anne baba modeli. Sadece Y kuşağına mahsus bir anne baba modeli bu. Hani hep zannederdik ki Türk ananelerinde olan bir şey. Maalesef şu anda dünyanın birçok yerinde böyle bir anne baba modeli var. Evet. Y kuşağının beklentisi çok yüksek. Hatta İngilizce bir söz var. Sky is the limit. Gökyüzü... Ne denir hocam? Sınır. Sınırım yok diyor. Y kuşağı her şeyi neden böyle diyor? Gene biraz sonra göreceğiz. O kadar bizden farklı yaşadılar ki işte mesela reality showlar. O bütün televizyonlardaki şov programları, çırak programı, koskoca Donald Trump'a çıkıyor. 20 yaşındaki çocuk diyor ki, "Donald bana bak çok haksızsın." Donald da "Hım, belki de haksızımdır" falan diyor. Yani çocuklar bunları görüyorlar. Böyle büyüyorlar. Ondan sonra eğitimcilerin karşısına geçip "Hocam bu konuda çok haksızsınız" çok rahat diyebiliyorlar. Diyorlar mı? Hem de defalarca diyorlar. Ve siz de biraz bozuluyor musunuz belki ama siz de X kuşağındansınız. Biraz daha bir üst kuşak ve "Bir dakika böyle şey olur mu" diyor. Yani "Bizim zamanımızda böyle değildi" diyor ama onları o kuşak altında mercek altına yatırmak lazım ve niye böyleler ne kadar kötüler demekten ziyade bunlar bir devrin kurbanı bir kurban kuşak diye algılamak lazım. Çok açıklar. Beklentileri yüksek ama açıklar. Bu arada çok inanılmaz bir özellikleri daha var. Özel yaşantılarına son derece düşkünler. Sırf bu yüzden aç kalmak pahasına iş reddediyorlar. Bir arkadaşım Amerika'da çok meşhur, çok iyi bir üniversitenin kadın doğum bölümünün başında dedi ki iş görüşmesine gelenlerin ilk sordukları soru ne kadar para alacağım? Hemen ikinci soru akşam kaçta çıkılıyor? Araştırma ve burası şaka bir yer değil. Harvard'dan bahsediyoruz sana. Dünyanın en büyük üniversite hastanesinden bahsediyoruz. En büyük doğum kliniğinden bahsediyoruz. Akşam kaçta çıkacak? Çünkü onun gitarı var. Çünkü o İspanyolca kursuna gidiyor. Çünkü kız arkadaşı var. Çünkü meditasyon yapıyor. Çünkü derviş dönüyor. Çünkü yüzüyor. Çünkü bilmem ne. O kadar çok şey var.

Konuşmacı 5: Yok acaba idealleri mi yok acaba? Yani bireysel idealler toplumsal ideallerden uzaklaşıyorlar.

Fatih Türkmenoğlu: Toplumsal ideal diye bir şey belki de yok artık. Tamamen kendi hayatları etrafında dönüyor. O kadar da egosantrik algılıyorlar ki her şeyi. Kendi ilgileri...

Konuşmacı 5: Fedakarlık yok yok.

Konuşmacı 6: Şimdi biz kuşakları karşılaştırdığımızda şöyle bir şey diyebilir miyiz? Şu andaki kuşakların daha önceki kuşaklar dünyaları küçüktü fakat onların. Fakat şu anda dünyalar ne kadar büyük olsa da onların değil.

Fatih Türkmenoğlu: Öyle mi demek lazım? Çok doğru. Fakat belki şöyle demek lazım. Sınır yok artık.

Konuşmacı 7: Sınır yok ama müdahalede bulunamıyorlar. Yani aslında...

Fatih Türkmenoğlu: Bulunmayı tercih etmiyorlar. Biraz sonra kuşakları geçeceğiz üzerinden ama kuşakları karşılaştırmayacağız. Çünkü her kuşak o dönemin ürünü. Hani nasıl üzüm ürünleri var.

Konuşmacı 8: Zamanın ruhu var.

Fatih Türkmenoğlu: Zamanın bir ruhu var. O kadar doğru ki.

Konuşmacı 8: Daha doğrusu o çocuklar o zamanın ürünü. O zamanın da bir ruhu var.

Fatih Türkmenoğlu: Aynen. Onların ürünü. Onun için hiç bu konuda kimsenin yapabileceği bir şey yok. Tam dediğim gibi dünyadaki her yerde bu zamanın ürünü aynı. Üç aşağı beş yukarı farklarla birkaç ufak tefek değişikliklerle bu zamanın ürünü her yerde aynı. Bir kötü özellik daha şu ilk Ego, süper ego dengesi var ya tatmini geciktiremiyor maalesef. Y kuşağı her şeyi hemen istiyor. Hemen olmayacaksa da vazgeçiyor. Uğraşamıyor. O kadar hani ne dediniz? İdeallerin belki...

Konuşmacı 9: Bireyselleşmenin adı aslında bunlar.

Fatih Türkmenoğlu: Belki de ama maalesef bu ürün böyle. Bu ürünün bu konuda yapabileceği bir şey yok. Belki bu model böyle. Bu modelle çalışan eğitimciler, işverenler, anneler, babalar, sosyal gruplar bu modeli böyle kabul etmek ve bunlara böyle davranmak zorunda. Eğer bir öğretmen artık bu modeli böyle kabul etmiyorsa, kendi modelinde diretiyorsa kaybetti bitti. Yapacak bir şey yok. Y kuşağı kaçtı gitti. Çünkü o kadar çabuk vazgeçiyor ki artık sen "Ya çocuğum gel şurada iki dakika dinle" falan ya öyle bir şey yok. Reyting olmak zorunda, çok iyi olmak zorunda, Facebook'ta olmak zorunda. Zorunda da zorunda. Artık yapılacak çok şey var. Buyurun efendim. Evet. Y kuşağını tanımak, anlamak ve yönetebilmek çok kolay iş değil. Bugünün öğrencileri farklı. Biraz önce konuştuk. Sorumsuz gözüküyorlar. Ulaşmak zor. Dikkatlerini toparlayamıyorlar. Cep telefonuna yapışıklar. Doğru mudur?

Konuşmacı 10: Cep telefonlarıyla sürekli SMS'leşiyorlar. Hatta arka sıradaki arkadaşına bile SMS atıyor. Bunların paraları da anne babadan çıkıyor. 30 dakikada 60 şey atmış mesela.

Fatih Türkmenoğlu: 30 dakikada 60. Şimdi benim şöyle bir şey diyeyim geliyor. Bu çocuk benim çocuğum olsa o parmakları kırarım kardeşim. Yapamazsın böyle bir şey. Ama atıyor çocuk değil mi?

Konuşmacı 10: Ama bizim öğrencimiz bunlar.

Fatih Türkmenoğlu: Sizin öğrenciniz. Ne yapıyor? Hiçbir şey yapamayacağız.

Konuşmacı 10: Ortamı sağlayanları düşünmek lazım.

Fatih Türkmenoğlu: Gelmiş artık yapılacak bir şey yok. Kaçarı yok. Yurt dışında da yok. Aynı.

Konuşmacı 10: Yüzde yüz aynı. Hatta sırf SMS yapan telefonlar var.

Fatih Türkmenoğlu: Sürekli şöyleleler yurt dışında öğretmenler kötü hiçbir şey söyleyemiyorlar çocuğa. Yani bir de bizde hala biraz daha hafif bir Osmanlılık var ya böyle benim içimden geçiyor beş parmak çıksın tak diye orada hiç öyle bir şey yok.

Konuşmacı 10: Biz kırarım parmaklarını diyebilir.

Fatih Türkmenoğlu: Geliyoruz biz de biliyorum yani globalleşme mecburen geliyoruz geldik bile ama ne fena değil mi hiçbir şey söylenemiyor ve çocuklar da tak tak tak tak devam ediyor yazmaya.

Konuşmacı 10: Başparmakla yapıyor.

Fatih Türkmenoğlu: Başparmak zaten biliyor musunuz Y kuşağının bir araştırması daha var yapılmış bir araştırma. Şu iki parmakların kasları farklıymış artık Y kuşağında bizde olmayan bir şey bu çünkü çocukluğumuzdan beri böyle çalışmadığı için.

Fatih Türkmenoğlu: Deforme olmaya başlamış.

Konuşmacı 10: Deforme olmaya başlamış o tür şeyler çıkmış.

Fatih Türkmenoğlu: Buyurun örnek bir diyalog okur musunuz efendim? Ne anlıyorsunuz videolardan? A ve B kişisi konuşuyor. Mikrofonu verebilir miyiz efendim hocamıza? Değerli hocamız okuyor. A kişisi.

Konuşmacı 11: A selam dedi.

Fatih Türkmenoğlu: Selam dedi. B ne dedi?

Konuşmacı 11: Selam.

Fatih Türkmenoğlu: A ne diyor tekrar?

Konuşmacı 11: Ne haber?

Fatih Türkmenoğlu: Ne haber? B ne diyor?

Konuşmacı 11: İyi.

Fatih Türkmenoğlu: Fena değil. Peki U nedir? U yu kısaltmışsın sen ya. İyiyim sen diyormuş. Peki A tekrar ne soruyor? Neredensin kardeş diyor. B cevap veriyor. Şuradan. Sen. A cevap veriyor.

Konuşmacı 11: ASL.

Fatih Türkmenoğlu: Efendim siz bayağı vakit geçiriyorsunuz. Evet. Y kuşağına en yakın olan üç kuşağını şu anda gördüm. ASL age sex location. Yaşın cinsiyetin neredesin? Pls. Cevap ver. Please dir değil mi? B cevap veriyor. 21 yaşında. 21 M erkek sen. 22 ben de erkeğim diyor. 22 yaşındayım. Bol şanslar sana da bitti. Yani ilişkiyi görüyor musunuz? İki insan çıkışıyor. Neredense kimsenin kaybedecek vakti yok. Her şey hemen 21 22 ben de erkek sen de erkek iyi şanslar. Hadi gidelim bitti. O kadar hiç kaybedecek vakit yok. Şimdi sen bu adamı artık al. İşte ben sana gel fizik anlatacağım. Otur da dinle. Dinlemez. İşte ben sana gel kariyer planı çiziceğim. İstemez. Gel ben sana bak güzel işe aldım. Şunları şunları yap. Hayır. Böyle bir yerden geliyor adam. Artık buna ne yapılabilir ki? Artık hiçbir şey için vakit kaybedilmiyor. Eğitimcilerin işi çok zor.

Konuşmacı 12: Eğitimcilerin işi inanılmaz zor. Ve eğitim dünyanın hep ağır bir yatırımı. Aynen. Onun için emek vermek gerekiyor. Ve eğittiğimiz öğrenciden de mutluyuz. Buna rağmen uğraşıyoruz.

Fatih Türkmenoğlu: Allah size kolaylık versin.

Konuşmacı 12: 30 yıllık bir emeğim var. Hala çalışıyorum.

Fatih Türkmenoğlu: Daha çok çalışacaksın. Buyurun efendim. Mert şimdi bu Y kuşağı hakkında birçok yazı var internette ama Zeki Coşkun'un Radikal'de yazdığı Oha olan Y kuşağı diye bir yazı var. Özellikle son paragrafını okumak istiyorum size. Y kuşağı için cep telefonundan bilgisayara, televizyona ekranlar yoluyla yaşayıp izlediği dünya sanal değil gerçek. Sokaktaki burada şimdiki hayat, yetişkinlerin dünyası ise sanal. Oha olmak durumundayız diyor Zeki Coşkun. Çok da doğru söylüyor herhalde bu yazısında. Buyurun Mert Bey. Evet. Bu kuşaklar hani hep konuşulurken diyeyim ki işte 60 kuşağı, 70 kuşağı aslında çok doğru bir kullanım değil. Kuşaklar 10 yıllara göre bölünmüyor da önemli olaylara göre bölünüyor. Mesela bir sessiz kuşak var. En güzel kuşak bence. 1922-1945 arası. O güzel filmler, aşk filmleri, inanılmaz güzel kadın kıyafetleri, şapkalar, romantizm, el ele tutuşmalar, resimde inanılmaz güzel örnekler. Hocam hatırlarsınız siz o Dünya Savaşı'nın hemen sonrası ama dünyada inanılmaz bir sessizlik hakim. Çünkü bitmemiş bir şeyler belli. Bir yerlerde bir kıpırtılar daha var. Bir savaş daha çıkacak. Bir huzursuzluk var. O sessiz dönemde dünyanın en güzel sanat eserleri, dünyanın en güzel kitapları yazılıyor. En güzel aşk kitapları yazılıyor. En güzel edebiyat örnekleri. Freud'un en büyük çalışmaları o dönemde filizleniyor. Bu dönem çok verimli bir dönem. Hiçbir şey olmadığı halde, elektrik kesintileri olduğu halde. Sonra savaş bitiyor 1945'te askerler geri dönüyor ve birdenbire eşlerini buluyorlar. Baby boomers. Yani bu inanılmaz bir bebek patlaması dönemi. Aileler oluşuyor. Genç aileler şekilde. Aileler, danslar. İşte hocam bu dönemi de hatırlarsınız siz.

Yorgo Stefanopolos: Evet.

Fatih Türkmenoğlu: Ve lüks tüketimin artmaya başladığı zaman. Bu zaman Boomers 1946 1964. Dikkat edin dünyada ve Türkiye'de aynı bunlar hiç değişmiyor. Yani 3 aşağı 5 yukarı yerel farklarla dünyanın her yerinde aşağı yukarı aynı şeyler yaşanıyor. Sonra buradaki herhalde bütün eğitimcilerimizin çoğunun olduğu kuşak 1965-1980 X kuşağı. X kuşağı biraz tevekkül de yaşıyor. Biraz yokluk da görüyor ama biraz daha işte yeniliğe de adapte oluyor. Biraz daha yapıcı bir kuşak. İşte çalışkan bir kuşak. Sonrasında da Y kuşağı geliyor. Bazı kaynaklar 1976'dan başlatıyor. Bazı kaynaklar 80'den başlatıyor. Kabaca 80-2000 arası Y kuşağı. Yani şu anda sizin bütün öğrencileriniz şu anda Işık Üniversitesi'nin herhalde bütün öğrencileri Y kuşağı. 2001'den sonra doğanlar da

2021'e kadar Z kuşağı olacak. Henüz onları bilmiyoruz. Çünkü en büyüğü 9-10 yaşında. Henüz bir araştırma yapılmamış Z kuşaklarıyla ilgili. Kim bilir ne konuşuyor olacağız 10 sene, 20 sene sonra. 2010 yılında bu sene sizden mezun olacak öğrenciler, liseden mezun olacak öğrenciler Rusya'yı her zaman çok partili bir ülke olarak gördüler. Demir perde, çelik perde, orak, çekiç falan. Ne bu onlar ne demek? Ben bilmiyorum. Çocuğa söylersin. Şu nedir?

Konuşmacı 13: Pencere. Araba. Araba penceresi.

Fatih Türkmenoğlu: Hiç görmedi bile belki. Nasıl yani falan der herhalde birçoğu büyükşehirlerde.

Fatih Türkmenoğlu: Facebook onlar için bir fiil. Artık Facebook'ta mısın? Facebook'laşalım. Birçok kanallı televizyonla doğdular Türkiye'de. Berlin duvarı diye bir şeyin olduğunu farkında bile değiller. Eğer tarihe özellikle meraklı değilse öyle bir şey okumadı bile ne olacak? Her yerde duvar vardır diyordur herhalde birisi söylese aynı şekilde Google etmek diyorlar. Fiil olarak ağızlarına girmiş. Ben ilk duyduğumda anlamadım ne diyor bunlar diye. Google ettim seni falan diye anlatıyorlar tık tık tık tık ve her şey Google ediliyor. Her hoca artık internette, her okul artık internette. Bugün Amerika'da bir kere ders vermiş hoca hakkında bile yüzlerce yorum var. Tanıyan tanımayan ders alan öğrencinin ailesi bile yazmış şöyle yapmış böyle yapmış diye. Yani artık hakikaten yanlış demeye hocam kim hangimiz yanlış yapıyoruz ki? Yanlıştan bahsetmiyorum ama istenç dışı en ufak bir reyting düşürücü, en ufak bir nahoş durum bile anında sonsuza kadar internette. Maalesef hepimizin çok dikkatli olması gerekiyor bu yeni delişmen genç kuşak karşısında. Buna rağmen Y kuşağı çabuk başarmak, ünlü olmak istiyor ve bu konuda kendilerine çok fazla güveniyorlar. Çünkü arkalarında anneleri, babaları var. Çünkü reality showlarla çünkü o bütün televizyon kanallarındaki gördükleri şov programlarıyla yapabileceklerini düşünüyorlar. Hani meşhur reklamcımızın söylediği gibi herkes bir gün on beş dakikalığına ünlü olacak. O devri yaşıyoruz. Herkes ünlü oluyor. Kimisi koca buluyor, kimisi tiyatrocü oluyor, kimisi podyumda yürüyor, kimisi çırak oluyor. Sonra başarılı iş adamına dönüşüyor. Kimisi bir eve giriyor, herkes onu gözetliyor. Fark etmez. Bir şekilde herkes ünlü oluyor. Çocuk bunları göre göre diyor ki herhalde bilinçaltında ya ben ne istersem yaparım. Ne olacak? Olmazsa İnsan Hakları Mahkemesi'ne yazarım. Oradan olmadı Amerika'ya başvururum. O da olmadı. Irak'taki bilmem sonu yok. Sonu yok. Bizim hayallerimiz ne kadar kısıtlıydı düşünsenize. Siz öğrenciyken kütüphaneden kitap bulacaksınız. Oradan çalışacaksınız. Belki fotokopi bile o kadar fazla değildi değil mi?

Yorgo Stefanopolos: Teksirdi. Hadi biz bana fotokopiyi gördük. Bıraktım. Al oradan yaz çocuğum. Çalış çocuğum. Özet çıkar. Şimdiki çocuklarda özet nerede hocam? Facebook'ta değil mi? Bana çok takıldı hocam. Fotokopiyle ilgili bir anımı anlatacağım ama çok önemli.

Fatih Türkmenoğlu: Ama haksız mıymışım hocam? Fotokopi makinesinin siz icat olduğu yılı hatırlıyorsunuz. Yıl 1930. Buyurun efendim.

Yorgo Stefanopolos: Hayır 30 değil de 63-67 arası Amerikan Robert College yüksek okuldu. O zaman yüksek okulu, mühendislik okulu vardı. İktisadi bilimleri vardı. Tansu Hanım, başbakanımız benim devir arkadaşım. Bakın o ben şimdi 5 yaş daha genç çıkıyor. Nasıl beceriyor hanımlar bilemiyorum. Bir özelliği vardı belki kitapta da çelik leydi demir leydi gibi böyle bir kitap çıkmıştı. Notları alırdı ve geri vermezdi. Ben çok iyi not tutardım. Tabii o ekonomi okuyordu. Ben mühendislik okuyordum ama ortak derslerimiz vardı. Ekonomi, beşeri bilimler dersi. Uygarlık dersleri. Bir de inkılap tarihi ortak tarihimizde o beşeri bilimlerde hep yabancı konuklar gelir, seminerler verir ve not tutardık. Sınav olurdu. Şimdi benden notları biliyor tuttuğuma. Tabii teksir yok. Alacak kadın götürececek onları. Yorgo'cuğum alabilir miyim? Tabii ben veriyorum lütfen salı günü getir. Hafta sonu salı günü getir. Çarşamba muhakkak sınav günü getirdi. Ondandır selamı kesti. Kötü adam olduk. Neyse sonra Amerika'da barışmıştık.

Fatih Türkmenoğlu: Evet. Bu arada Tansu Hanım için zamanın abileri anlatıyorlar. O kadar güzel bir kadın ki Y kuşağı çirkin yok tabii. X kuşağından da öncesi değil mi? Hatta Tansu Hanım'ın

oturduğu yeri, yerin aldığı ışığa göre insanlar kendilerine yer seçerlermiş. Şuradan daha güzel gözükiyor, buradan daha güzel gözükiyor. Yorgo Bey ben sizin hakkınızda da çok şey duydum. He tamam söylemiş not getirmemiş. Ne olur yani.

Yorgo Stefanopolos: Allah'tan Facebook yoktu.

Fatih Türkmenoğlu: Facebook yoktu biliyorsun az kişi. Sizler de helal ettiniz o notları helal olsun diye. Evet. Time kapağında böyle bir şey gördüm. Şimdi şurada bir komik diyor ki çocuk iki genç birbirine ya ben niye matematik öğrendiğimizi anlamıyorum ama herhalde hesap makineleri bozulursa diyedir ama bu arada diyor niye okuyoruz biliyor musun televizyon bozulursa diye. E tabii niye yazmayı öğreniyoruz? Bilgisayarımızdaki o spell check yapan yer var ya Türkçesi ne onun heceleme çeki yapan yer bozulursa diye. Şimdi tabii başka dillerde yazma okuma daha büyük problem ama şaka değil bu. Amerika'da bir araştırma hani bu spor bursuyla üniversitede okuyan gençler var ya böyle çok iri yarı daha çok renkli öğrenciler, beyzbolcular şunlar bunlar falan. O çocukların içinde doğru dürüst okuma yazma bilemeyenler varmış. Ben bunların bir tanesini tanımıştım. Kargacık burgacık yazıyordu ama o kadar yazamayanı da varmış. Ben hatta hayret etmişim. Niye böyle koskoca University of Michigan'da okuyor böyle bir şeyler yazıyor. Böyle laf yazacak mesela. L U V yazıyor. Öyle zannediyor falan. Fakat maalesef durum bu ve bu çocuklar bir şekilde okuyorlar. Bir şekilde bunlara eğitim veriliyor. Bir şekilde bunlar mezun oluyorlar. Yani hakikaten düşünce yapısı tamamen böyle. Bu da çok komik başka bir karikatür. Bilmiyorum görebiliyor musunuz? Oğlum çık da biraz dolaş. Böyle bütün gün bilgisayar başı otura otura hayvan oldun. Arkadaş makadaş evde bir kere benim 7995 tane arkadaşım var Facebook'ta. Tamam mı? 198 bekliyorum. O kadar kişi arkadaşın ama karşı komşunun oğlunu bile tanımıyor. Kaç yıldır oturuyoruz burada? Tamam eklesin beni Face'te muhabbet ederiz diyor çocuk. Yani siz böyle birtakım gençlerle karşı karşıyasınız. Eklesin beni Face'te muhabbet ederiz falan diye düşünen böyle konuşan. Ha bu arkadaki gençler çok akıllı dostlar. Hiç onlar öyle değiller sanki. Değil mi arkadaşlar nasıl buraya geldiniz mesela? Hoş geldiniz. Çok sevindim geldiğinize. Biraz sonra daha detaylı Y kuşağını...

Konuşmacı 14: Bastırırız Sayın Fatih Bey.

Fatih Türkmenoğlu: Nasıl efendim?

Konuşmacı 14: X kuşağının bir özelliği de Y kuşağını genelde bastırır diyor şu anda.

Fatih Türkmenoğlu: Bir de burada sayı olarak fazlayız ya efendim. Onun için Y kuşağının bir özelliği daha var. Otoriteye karşı saygılılar. Y kuşağı X kuşağı gibi ya da X'in bir öncesi gibi biz bu düzeni değiştiririz, biz dilekçeler yazarız, biz gider yürürüz, pankart açarız, açlık eylemi yaparız... Böyle bir şeyleri yok. İşte gördüğünüz gibi Y kuşağı arkada gayet sakin bir şekilde oturuyor. Sıkılırsa gider. Yapacak bir şey yok. Y kuşağı şu anda gayet güzel. Kim bu Y kuşağı? 80-2000 yılları arasında doğdukları kabul edilen arkadaşlar. Öyle değil mi? Kabul edilen Türkiye nüfusunun yüzde 25'i. Şu anda Türkiye'nin Türkiye'de yaşayan 20 milyon genç var. Türkiye çok genç bir ülke. Türkiye nüfusunun yüzde 25'i Y kuşağı. Mesela Fransa böyle değil. Çok yaşlı bir ülke. Yunanistan böyle değil. Çok az Y kuşağı var. Ama Türkiye'de bir Y kuşağı patlaması yaşanıyor. Y kuşağının yaşadığı dönemlerde çok önemli bazı olaylar var. Mesela Körfez Savaşı. Hatırlayın Körfez Savaşı'nın özellikle ikincisini canlı izlediler. Y kuşağı bir savaşı canlı canlı gördüler. Oradan Christiane Amanpour çıktı canlı canlı anlattı. Devlet başkanları konuştu ve Y kuşağı daha o zaman yeni doğmuştu, çocuktı. İşte yeni ergen olmaya başlıyordu falan. Bunların hepsini yaşadı ve savaşı gördü. Canlı yaşanan bir savaşı gördü. Üstelik bunları renkli renkli seyretti. 11 Eylül'ü yaşadı. Gene canlı canlı iki tane kulenin bombalandığını hem de içinde canlı canlı yüzlerce insanla beraber uçakların onlara girdiğini gördü bu çocuk. Yani inanılmaz travmalar yaşadı aslında. Reality showlardan bahsettik. Neredeyse internette doğdu. Yani internet yoksa ben de yokum. Email adresim yoksa ben bir hiçim şeklinde düşünen bir kuşaktan bahsediyoruz. Cep telefonu, Google, MSN artık Y kuşağının olmazsa olmazı artık adının hemen arkasından eklediği kendince özellikleri. Ülkemize dönecek olursak maalesef

depremi yaşıadı. Bir başka travma daha, bir başka güvensizlik daha. Ama bunun yanında ekonomik bir refah da yaşıadı. Gene siz dönemlerinizi düşünün. Kağıda bile vereceğiniz parayı düşünüyorsunuz. Çay içelim mi, içmeyelim mi diye aklınızdan geçiriyorsunuz. Yalan mı? Üniversitede bir arkadaşınıza yemek ısmarlamak falan ne demek? Yani bunlar hani ancak yemek kuyruğuna girersiniz. Sıranızdan neyse gelir alırsanız yerseniz gidersiniz. Ama şimdiki kuşakta öyle bir şey değil bir kere...

Konuşmacı 15: Çalışarak.

Fatih Türkmenoğlu: Çalışarak hem de çalışarak okudunuz. Şimdi de çalışanlar vardı. Muhtemelen ama alışveriş merkezleri, ısıll ısıll her taraf gece kulüpleri. Şimdi çok şey görüyor. Sahip olamasa, alamasa bile şimdiki çocuğun gördüğü şey çok fazla. Çok seçenek görüyor. Tavukçuyu da görüyor, kebabçıyı da görüyor. Lahmacuncu da var, o da var, bu da var, lüksü var, sıradanı var, her şey var. İletişim çok arttı. Bu yeni kuşak arasında hiç artık gizli kalan hiçbir şey yok. Bir hoca iyiye anında her yerde, kötüye her yerde. Bu arada bir başka araştırma daha. Yeni kuşak arasında yapılmış. Sevdikleri bir şeyi 7 kişiye anlatıyorlar. Sevmedikleri bir şeyi 140 kişiye anlatıyorlar. Hani en ufak hoca sıkıcı 140 kişiye yazılıyor. Hoca iyi 7 kişiye süper vallahi diye yazılıyor. Böyle de bir araştırma. Size paylaşıyım istedim. Gene bir dezavantaj ülkemizden. Güneydoğu çatışmalarını maalesef çok detaylı yaşadılar. Siyasi kısıtlamaları gördüler. Ama bütün bunlardan da bir tekrar kalkınmayı yaşadılar. Onun için bu Y kuşağında hem birtakım travmalar var hem birtakım biz her şeyi yaparız, her taraftan başımızı kaldırırız, her şeyi yaparız düşüncesi de Y kuşağının neredeyse genlerinin içine işlenmiş durumda. Bu kuşağın herhalde en belirleyici özelliği hepimizin söylediği gibi bizim belki hiçbir zaman olamayacağımız gibi internetle çok iç içe olması. Çok ciddi adaptasyon becerilerinin olduğu gene bir sürü araştırmayla kanıtlanmış ama bu arada da eğlenceye çok düşkünler, özgürler ve bireysel karar alma eğilimindeler. Gençler öyle misiniz? En başta oturan kotlu elbiseli. Eğlenceye düşkün müsün?

Konuşmacı 16: Yani düşün.

Fatih Türkmenoğlu: Yani düşkünsün. Eğlenceyi söyler misin? Tanımlar mısın bize? Belki tanımadığımız için soruyorum. Yanlış anlama.

Konuşmacı 16: Eğlenceyi anlayacağım.

Fatih Türkmenoğlu: Evet. Çünkü senin gözünle görmediğimiz için soruyorum. Senin eğlencen nedir?

Konuşmacı 16: Ya arkadaşlar... Arkadaşlarıyla eğlenceli ya da güzel bir vakit geçirmek dans birbirinize bir şeyler anlatıp onu bilmek olsun eminim kadar daha değişik şeyler olabilir.

Fatih Türkmenoğlu: Ön tarafta değerli hocamız geyik dedi. Doğru mudur?

Konuşmacı 16: Olabilir. Evet.

Fatih Türkmenoğlu: Öyle de denebilir diyorsun. Peki Y kuşağının hani bu sıkılganlığı, yok olma özelliği, kendi özel hayatını bir şekilde hayatının ortasına koyması, bunlar doğru mu sence?

Konuşmacı 16: Yani özgürlüğümüz hani biraz düşünüyoruz. Gerçi çoğu insan özgürlüğünü düşünüyor ama ne bileyim yani arkadaşlarımızla biz bir şey düşündüğümüz zaman aktarma da oluyor yani eklenme de oluyor.

Fatih Türkmenoğlu: Bir şekilde hemen ya MSN'de ya SMS'le.

Konuşmacı 16: Genelde telefonla oluyor.

Fatih Türkmenoğlu: Genelde telefonla birbirinize hemen aktarıyorsunuz.

Konuşmacı 16: Yani yapıyorlar hemen ve ağ büyüyor.

Fatih Türkmenoğlu: Teşekkür ederim. Evet televizyon ve bilgisayar kuşağının zaten içine doğduğu şey dikkat süreleri o kadar azalmış ki ne kadara kadar düşmüş biliyor musunuz? 7 saniyeye kadar düşmüş. Hani bundan bir 10 sene önceki araştırmalar 20 dakikaya kadar falan idare ediyordu süresini. Şimdi bütün bu reklamlarla internetin hızıyla sürekli pencere açılma, pencere kapama aşağıdan geldim, yukarıdan çıktım, ona girdim, onunla konuştum, bununla da konuştum. 7 saniyeye

kadar düşüyor. Yani hakikaten sıkıcı bir işverenin, sıkıcı bir eğitimcinin ya sıkıcı da neye göre? Sıkıcı işte geçmiş zamana göre 20 sene önceye göre gayet normal gayet mütevazı görünen bir insan artık günümüzde maalesef sıkıcı. Sıkıcı bir insanın Y kuşağının karşısında var olabilmesine imkan ihtimali yok artık. Çok son derece incitici bir şey belki ama o kadar anında pencere kapatıyorlar ve anında yok oluyorlar ki hepimizin kafasında zaten şu anda binlerce şey geçiyor. Distortion denen çocuğumun taksitini ödedim mi? Elektrik parasını ödemiş mi? Yarın nereye gideceğiz? Karşı komşuya ne söyleyecektim? Eyvah annemi aramadım. Eyvah bilmem. Bütün bunlar zaten geçiyor ama Y kuşağı bütün pencereleri anında kapatabiliyor. Böyle bir özelliği var. Sıkıcı pat o pencereyi kapatıyor. Başka bir yerde. Her şeyin mümkün olabileceğini düşünüyorlar. Bütün bu ve herkesin söyleyeceği bir şey vardır diye de kendilerine son derece güvenilirler ve olmadığı ortamlarda siz yıllarınızı vermişsiniz. Yani belki ille öğrenci diye düşünmemek lazım. Genç yeni kuşak öğretmenlerden de hissetmiyor musunuz? Bazen geliyor 25 yaşında çıkıyor müdüre. Ben diyor bir dakika bir dakika şöyle. Siz diyorsunuz ki ben 25 yıldır buradayım. 30 yıldır buradayım. Hiç böyle bir şey yapmadım. Ne kadar ayıp. O adam kendine o kadar güveniyor ki tak tek tık. Bir dakika diyor bütün kapılar açılın belgelerimi söylerim ve yapıyordu. Siz de böyle kalıyorsunuz bir dakika ne oldu diye. Tamam bu onun özelliği. Yapacak. Öyle kabul etmek lazım. Çok zor. Çok zor ama öyle kabul etmek lazım. Annelerine babalarına güvendiklerini ve neden güvendiklerini biraz önce anlatmıştık ve bunun yarattığı bir atılmanlık var. Ama sonunda zaten diyor ki başaramazsan zaten benim annem babam bir şekilde beni... Sen başını sallıyorsun. Sen öyle düşünmüyorsun. Mikrofon geliyor. Yani annenin babanın sana yardımcı olamayacağını düşünüyorsun.

Konuşmacı 17: Elbette yardım eder ama arkamdan bu desteği beklemiyorum çünkü...

Fatih Türkmenoğlu: Mikrofon kapalı. Mikrofoncu da Y kuşağı dikkati dağılmış.

Konuşmacı 17: Ebediyen çünkü ailemiz aklımızda yok. Bazı şeyleri kendi üzerimizde durarak yapmamız gerektiğini düşünüyorum. Bu yüzden sürekli arkamızda biri var ve arkamızdakilere güvenimiz sözcüğünde olan biri değilim.

Fatih Türkmenoğlu: Sen çok iyi bir Y kuşağısın. Her zaman istisnalar var tabii. Ama genel olarak diyorlar ki...

Konuşmacı 18: İmalat hatası ama genelde bu tür devletler çok henüz daha.

Fatih Türkmenoğlu: Ne kadar güzel yani bu belki de Aydın gibi daha korunaklı daha bu kadar her şey bol bir şehirde olduğu için belki hayat şartlarının daha zor olduğu, daha herkesin savaşmak ve birbirine çarpışmak zorunda olduğu bir şehirde olsaydınız belki böyle olmayacaktı. Bunu da bir şansa dönüştürmek lazım derken...

Konuşmacı 19: Sizlerin anlattığı gibi ben 17 yıldır idarecilik ve okul müdürlüğü yapıyorum. Bahsettiğiniz gibi pek o kadar kötü bir kuşağımız yok.

Fatih Türkmenoğlu: Kötü demiyorum zaten. Kötü değil.

Konuşmacı 20: Değil yani. O dev öğrencimiz yok. Öğrenciler sorumluluklarını biliyorlar, çalışıyorlar. Görevlerini biliyorlar. Kendi ayaklarının üstüne basıyorlar.

Fatih Türkmenoğlu: Allah Allah. Evet. Acaba aynı öğrencilerden mi bahsediyoruz diyor buradaki bazı yöneticilerimiz. Sen bir şey diyorsun.

Konuşmacı 20: Hayır öğrencim yok benim burada. Yalnız gerçek bu böyle yani.

Fatih Türkmenoğlu: Bence siz onlarla iyi ilişkiyorsunuz de onun için sizden kaynaklanıyor bu. Yoksa güzel laflar etmek için değil. Çocuklarımız gerçekten demin örnek, o çocuğu tanımıyorum. Kim olduğunu da bilmiyorum. Bakmadım da ama gerçekten çocuğun dediğine katılıyor musun? Bir çocuğumuz daha bir şey söylüyor. Hemen arkada mikrofon. Kaç yaşındasın?

Konuşmacı 21: 19.

Fatih Türkmenoğlu: Nerede okuyorsun?

Konuşmacı 21: Sosyal bilimler üniversite öğrencisiyim. Hocam bence de biraz haksızlık etmiyor muyuz? Bizi bunlara yönelten tamamen şartlar bence. Hocalarımız da annelerimiz babalarımız da bu şartlar altında yaşasalardı aynı şeyleri onlar da yaşardı.

Fatih Türkmenoğlu: Zaten deminden beri onu anlatıyoruz. O şart bu şartlardan ötürü çok doğru. Belki bu tamamen teknolojinin bize dayattığı... Yüzde yüz öyle ve bunun kaçışı da yok yani ben böyle olmasam başka türlü olsam diyemiyorsun. Biraz önce hocamız söyledi ya baştan bu zamanın ürünü böyle. Sen bu zamanın ürünüsün. O yüzden hiçbir şekilde sen kötüsün asla haşa sakın yanlış anlama. Estağfurullah. Tam tersi. Bir hocamız ne dedi? Siz dediniz aslında bak hakkını arıyor.

Fatih Türkmenoğlu: Hakkını arıyor. Ne güzel söylüyor ve siz ne dediniz? Ben onlara gıpta ediyorum dediniz.

Konuşmacı 22: Kiskanıyorum dedi. Sorgulanmaz ama bence eskiye göre daha çok sorguluyoruz. Daha çok bir şeylerin peşinden koşuyoruz. Yeri geldiğinde belki güzel bir şey değıl ama hakkımızı karşısına geçip savunabiliyoruz.

Fatih Türkmenoğlu: şu an çok güzel bir şey bu. O kadar güzel bir şey ki...

Konuşmacı 7: Hakkını doğru savunması çok olumlu ama ben burada biraz daha istisna, daha bu kadar senin şu anda söylediğın kadar hoşlukla bunları söylemeyenleri de kastediyorum. Onu hocalarımız biliyorlar. Bu kadar yumurta atmak...

Fatih Türkmenoğlu: Yumurta atmak değıl ama biraz daha böyle her şey benim hakkımdır diye düşünüp dümdüz gidebilen insanlar da var ama onlar her kuşakta var aslında. Biz de geçiriyoruz. Siz de geçiriyorsunuz. Buyurun hocam. Teşekkür ederim.

Konuşmacı 23: Sanırım biraz da o Y kuşağının ekonomik, bahsettiğıniz tarzda Y kuşağı biraz daha fazla ekonomik özgürlüğü olan kuşak.

Fatih Türkmenoğlu: İş dünyası anlamında değıl gençler arasında da öyle. şimdi tabii ailesi sonuçta ekonomik olarak çocuğı destekliyorsa tavırları ve davranışları da ona göre şekilleniyor. Bence bu biraz önce bahsettiğim türden bir dakika ne oluyor burada ben konuşayım diyen türden yapılan konuşmalardaki Y kuşağı, araştırmalardaki yeni çalışanlar yani 25-30 yaş arası Y kuşağı. Dolayısıyla bir ekonomik gücü var elinde. Yani henüz okuyan değıl onların bir 5-6 yaş büyükleri. Belki dediğıniz doğru olur sosyoekonomik statülerini bilmiyorum. Belki daha zengince ailelerin çocukları ama mutlaka çalışan.

Fatih Türkmenoğlu: Buyurun beyefendi.

Konuşmacı 24: şimdi biri ya da diğeri kötüden ziyade eşyanın doğası gereğı de kuşak çatışması var.

Fatih Türkmenoğlu: Yüzde yüz.

Konuşmacı 25: Dolayısıyla o çocuklar mı haklı biz mi haklıyız ya da onlar mı haksız biz mi haksızlıktan çok biz farklı kuşağız onlar farklı kuşağı algılanması gereken, anlamaya gereken o. Kimse birbirini savunmaz kimse...

Fatih Türkmenoğlu: evet aslında kimseye de kötü demiyoruz burada sadece onları bir mercek altına yatırıyoruz biraz daha yakından tanımaya çalışıyoruz efendim.

Konuşmacı 26: Ben buradaki başaramazsam destek çıkar derimini daha çok hayattaki başarısızlık olarak algılıyorum. Y kuşağı sayılırım 79 doğumluyum. Ama mesela ben hala evde bir odamın olduğunu bilirim. Yani hayatta bir başarısızlığım olsa bile her zaman anne babamın evinde bir odamın olacağını bilirim. Yani destekse ben mesela buradan bunu anlıyorum. Hayat.

Fatih Türkmenoğlu: Yüzde yüz bu ama o destek sizin açınızdan öyle belki sizden çok daha zengin bir ailenin çocuğı için ben şunu anlıyorum dört yerde evim var zaten. Bir şekilde başaramazsam donanım yok. İstanbul ve Bodrum arasında seçim yok. Birinde oturacağım diyecek belki de.

Konuşmacı 26: Bunu sadece maddi destek anlamında yorumlamamak lazım. Dediğıniz gibi Y kuşağının çok ciddi anlamda destekleyici ailesi var. Bence bizim öğrencilerimiz de bunu biliyorlar. Yani ailenin mutlaka manevi anlamda da destek çıkacağını biliyorlar.

Fatih Türkmenoğlu: Ben şeyi merak ediyorum. Siz neredeyse Y kuşağı sayılabilir bir eğitmen olarak acaba daha iyi iletişim kurabiliyor musunuz çocuklarla?

Konuşmacı 26: Ben kurabildiğimi düşünüyorum ama öyle mi? Yani çünkü geldikleri zaman, tabii ki çok ben psikolojik danışmanım belki mesleğin gereği de bundan dolayı becerim olduğunu düşünüyorum ama aynı kuşaktan sayıldığımız için onları iyi anlayabildiğimi düşünüyorum. Biraz önce mesela özellikler arasında çok çabuk hedefe ulaşma vardı. Mesleklerle ilgili bilgilendirme yaparken bir öğrenci bana şunu sordu. Nereden müdür olabilirim? Bana müdür olabileceğin bir mesleği söyleyin.

Fatih Türkmenoğlu: O kadar doğru bir Y kuşağı özelliği ki hemen müdür olsun.

Konuşmacı 26: Evet. Nereden mezun olsam müdür olabilirim. Şimdi ben bu cümle karşısında mesela şaşırmadım. Şaşırmıyorum.

Fatih Türkmenoğlu: Şaşırmıyorsunuz. Fakat bu arada Y kuşağıyla ilgili bir başka araştırma daha var. Çok şaşırtıcı. Daha doğrusu ben şaşırmıştım. Y kuşağı kendi işini de kuruyor. Uzay onun sınırı, her şey sınırsız falan ya. Dünyasında gidiyor dünyanın öbür ucuna iş yapıyor. Oradan para alıyor. Oradan aldığı parayı Amerika'ya yatırıyor. Amerika'dan kazandığı parayla gidiyor Çin'de ev alıyor. Bizim yapamayacağımız hayal bile edemeyeceğimiz şeyleri Y kuşağı okurken yapıyor. Üniversitede okurken arada bunları yapıyor Y kuşağı. Siz bir şey söyleyecektiniz.

Konuşmacı 28: Yani Eylem Hanımla ilgili, biz İTÜ kuşağı olarak onun öyle olduğunun çok farkındayız. Meslektaşız ama kendi kuşağı için de çok daha rahat iletişim kurabildiğini de görüyoruz.

Fatih Türkmenoğlu: Siz Facebook üzerinden görüşüyor musunuz öğrencilerle?

Konuşmacı 28: Yok.

Fatih Türkmenoğlu: Siz facebook görüşüyor musunuz? Görüşmek gerekir mi?

Konuşmacı 12: Sanırım görüşmek gerektiğine inanıyorum ama görüşmelerim mesela Yorgo hocam Facebook neydi demeyin hocam?

Yorgo Stefanopolos: Vallahi bu adam çağı hocam yani yüzlerden yapılan kitap yani hocam. Anladın. Şimdi Işık Üniversitesi'nde hocalarla iletişim, öğrencilerle iletişim bizim kurumsal bir aracımız var. Bu Class online, Campus Online şeklinde sürekli alışverişte bulunuyor. Ödevini oradan götürüyor, sorusunu oradan soruyor. Email ile hep cevap veriyoruz. Facebook'a ben vakit ayıramıyorum sadece ama Facebook'ta benim fanım var. Onların yazı dersleri de zaten orada değil mi artık yani bütün geri besleme bu course online elektronik olarak yapılıyor bizde. Işık bunu 10 sene önce başlattı bu elektronik iletişim öğrencileriyle yani bu trendi yakalamış bir üniversiteyiz. Onu belirtmek istedim.

Fatih Türkmenoğlu: Yok yok zaten sizin üniversiteniz benim lisem biliyor musunuz? Ben Işık lisesi mezunuyum.

Yorgo Stefanopolos: Onun için birazcık anla bu bölümünü de ayrıca çok beğeniyorum okuldaki yani çok ciddi bir şey.

Fatih Türkmenoğlu: Bir başka şey daha Y kuşağı öğrencilerine mesela eğitim danışmanlığında ciddi şunu söylememek lazım. Fizik mühendisi kesin fizik mühendisi öyle bir şey yok. Y kuşağı fikir değiştirebiliyor. Y kuşağı sıkılgan. Y kuşağı böyle hemen zapt altına alınsın istemiyor. Onun için şöyle bir bölüm şurada gördüm biraz önce. Neydi hocam?

Yorgo Stefanopolos: İnsan ve toplum bilimleri.

Fatih Türkmenoğlu: İnsan ve toplum bilimleri yani bizim zamanın mühendisliği. İnsan ve toplum bilimleri gibi ucu açık bölümler ya da hemen müdür olabilir miyim diye size soruyor. Ama aslında Amerika'da şöyle şeyler de gördüm ben. Çocuk öyle bir bölümde okuyor ki bölümünü kendi yaratmış. Öyle bir bölüm okul literatüründe yok. Spor uzmanlığı adı altında masaj ama masaj yönetimi gibi, masajcıların yönetimi gibi bir bölüm ve üniversite bunu kabul etmiş. Bütün bu araştırmalar Amerika'da çıkıyor ve orada önce literatüre giriyor ya. Onun için muhtemelen belki burada da var bilmiyorum. Buyurun efendim.

Konuşmacı 29: Ben de psikolojik danışmanım Aydın Lisesinde. şimdi mesleklerle ilgili bir řey söylemek istiyorum, örneğin son yıllarda gelişen endüstriyel tasarım diye bir bölüm var. Örneęin cep telefonundan çamaşır makinesinin tasarımlarına kadar. Ben bir X kuşağından bir kişinin hiç aklına gelmeyeceği bir bölüm olduğunu dūřınıyorum. Son bu meslek konusuyla ilgili. Yani bir X kuşağından bir insanın daha klasik meslekler dūřınırken Y kuşağından gençlerin çok daha yaratıcı olduğunu dūřınıyorum. Benim esas iki tane řey söylemek istiyorum. Bir tanesi gençlerle i ie olduğumuz için zaman konuşuruz. Bazen Y kuşağının, X kuşağının yaşadıklarına karşı ciddi bir merakları var. Örneęin zaman zaman oturduğumuzda sohbet esnasında geçen gün çok ilginç bir řey söylemek istiyorum. Tokyo konusu geldi. Yani Tokyo Japonya'nın başkentinden ziyade Tokyo Terlik konuşurken plajlara Tokyo Terlik giyildiği konuşuldu. Biz iki tane X kuşağı ve 4-5 tane Y kuşağına Tokyo Terlięi anlatamadık arkadaşlar. Göstermek istiyoruz nasıl gösterebiliriz? Onu yaşamak lazımdı değil mi?

Konuşmacı 28: Yani biz Tokyo içinden çıkamadık. Bununla ilgili şeydi. Bir de řunu söylemek istiyorum ben. Aslında X kuşağı, Y kuşağı kötü bir şeydir, iyi bir şeydir tarzı zaman zaman kafamızda oluşabiliyor. Burada biraz da gitti kafamız. Ben iki kuşağın ciddi anlamda birbirlerine yakın olduğu ortak noktaların neler olabileceğini dūřınıyorum. Zaman zaman da yani buraya gelmeden önce de dūřınırdım. Yani kuşaklar arası çatışmalar bizim en büyük problemlerimizden bir tanesidir. Okullarda alışan psikolojik danışmanları daha iyi biliyorlar tabii ki ama ben en önemli bizi bağlayan şeylerden birisinin Kemal Sunal filmleri olduğunu dūřınıyorum. Çünkü sohbetlerimizde her kuşaktan Kemal Sunal filmlerinden geliyor ve hepsi de biliyor. Bakın Türk sinemasında 10 yaşında, 11 yaşında bir çocukta da sanırım ona daha farklı bir 2000'den sonra fark evet.

Konuşmacı 13: Daha farklı bir kuşaktasınız. Onlarla da X kuşağında da Y kuşağında da ben Kemal Sunal filmlerinin ortak bir nokta olduğunu, ortak bir fayda olduğunu dūřınıyorum. Aynı řey Galatasaray maçları tabii ki. Bir de kuşakların zaman zaman birbirini kıskandığını dūřınıyorum. Örneęin ben kıskanıyorum. Dünya nclęn biz yaşamadık. 8-o'lardan geldik ya da Eurovizyon'da birincilikler yaşamadık. Hep elimizde Ayře desteğiyle hüzün yaşadık. O yüzden bazen kıskandığımız zamanlarda oluyor.

Fatih Türkmenoęlu: Çok teşekkür ederiz güzel yorumlar için. Bu arada saat 8'e 10 var. 50 dakika oldu bile. Ben size söz vermek isterim. Çok hızlı gidiyorum şimdi. Sabırsızlar dedik ama bu sabırsızları da Y kuşağı yanlış anlama kötü bir řey diye söylemiyorum. Sakın beni yanlış anlama. Sabırsızsın. Çünkü her řeyi zaten hemen bulmaya o kadar alışmışsın ki bak buradaki öğretmenlerin gitti kütüphanede sıra bekledi. Kitap başkasındaydı yok dediler. Boynu bükük evine döndü. Soęuk bir gündü. Parası yoktu. Yürümek zorundaydı. Sen evinde internetin var ve gidiyorsun. Bütün kitaplar orada her řey orada. Her řeyi buluyorsun. Hatta onlar hakkında yapılan yorumlara bile hemen ulaşıyorsun. Bizim böyle bir şansımız yoktu. Sen onun için sabırsızsın ama kötü bir řey değil. Biz seni anlayalım diye bunu konuşuyoruz böyle. Bu arada gerçek yaşam becerileriyle ilgileniyorlar. Yani artık Y kuşağı özellikle felsefeye meraklı değilse, özellikle psikolojiye meraklı değilse, özellikle kendini geliştirme peşinde değilse işine yaramayacak bir şeyse arkasını dönüyor gidiyor. şalteri kapatıyor dedik ya şalteri kapatıyor. Reyting almamışsa hoca şansı yok. Reyting almamışsa o konu onun nezdinde hiç şansı yok. Hep bunun bana faydası nedir diye dūřınıyor. Sürekli iletişim halinde olduğunu söylemiştik. Böyle ufak tefek tekrarlarımız var sunumumuzda. Özellikle dizi filmlerdeki gibi hani öncesinde böyle bir minicik teaser, arkasında bir kere daha ondan sonra bir kere daha ki sunum sağlam olsun diye. Ama bu sizleri dūřınılerek böyle yapılmadı tabii ki. Onun için bazı yerleri çok hızlı hızlı geçiyorum. Hiç kimse hakkında söylenen bir řey havada kalmıyor. Yeni kuşakta her řey mutlaka bir yerini, bir sitesini buluyor. Ekři Sözlük olur, Facebook olur, MSN olur. Bařka ne olur?

Yorgo Stefanopolos: Twitter olur. Tweetlenir. Başka ne?

Fatih Türkmenoğlu: Duymadım.

Yorgo Stefanopolos: Başka paylaşım siteleri var bir sürü.

Fatih Türkmenoğlu: Bir yerlerde mutlaka bir şeyler bulunuyor ve yazılıyor. Yani herkes aslında bir blogger artık bugün. Herkes kendini bir şekilde anlatıyor ve hiçbir şekilde yaşananlar yansımaz kalmıyor. Yaşamdaki güzel şeyleri kaçırmak istemiyorlar dedik Y kuşağı. İş, okul ve sorumlulukların sadece yaşamın bir kısmı olduğunun bilincindeler. Çünkü hayatta yapılabilecek o kadar çok şey var ki diyor. O kadar çok alan var ki diyor. Buna artık siz dediniz biraz önce ne dediniz? Belki giderleri yok dediniz. Belki öyle dememek lazım. Yani belki artık yapılabilecek çok şey var ve Y kuşağı artık bunu böyle görüyor ve hiçbir şeyi kaçırmak istemiyor ve kendi özel hayatını mutlaka her şeyin ötesinde tutuyor. Yeni şeyleri öğrenmekten yüzde yüz zevk alıyorlar. Yani onu motive etmek için okulda, işte, sosyal çevresinde mutlaka yeni bir şeyler öğretmek lazım. Ve bu yeni şeyleri diyorlar ki uzmanlar hep böyle bir parça öğrendi, bir parça daha şeklinde onlara yeni kuşağı vermek lazım. Bilmiyorum bana katılıyor musunuz? Y kuşağının hem temsilcisi hem eğitmen olarak uzmanlar bu konuda birleşiyorlar. Mutlaka teknolojiyi işin içine sokmak gerekir diyorlar. Hiç teknolojiden kaçarak yani Yorgo hocam çok güzel anlattı. Facebook'u mutlaka okul derslerinin içine sokmak lazım artık.

Fatih Türkmenoğlu: Ya da benzer bir alan ya da hani bizim zamanımızda nasıldı hocalarımız öyle gelirlerdi. Ellerine birkaç tane kağıt kendilerine aldıkları notları anlatır anlatır gider. Böyle bir dersin yeri yok değil mi dünyada? Böyle bir derse ders veren artık atıyorum Meron Bright değilse kimse bu dersi dinlemez.

Yorgo Stefanopolos: Bright'a kim bakar hocam? Siz bakmazsınız hocam. Şimdi elektronik eğitim de çok önemli. Işık Üniversitesi bunu yüksek lisans düzeyinde başlattı. E-MBA var. Uzaktan evinden MBA derecesi alabiliyor.

Fatih Türkmenoğlu: Evet. Doktora yapılabilir. Böyle tez için gidip gelmeye...

Yorgo Stefanopolos: Türkiye'de tezsiz doktora kabul edilmiyor tez yapması lazım. Yani birçok şey yapılabilir. Birçok konuda eğitim alınabilir.

Fatih Türkmenoğlu: Yapılabilir. Ama bütün bunları yapmak istiyorlar da bu arada Y kuşağı kahraman da olmak istiyormuş. Bütün araştırmalar bunu gösteriyor. Ünlü olmak istiyorlar. Yani bu ünlünün aslında altını çizmek lazım. Ünlü derken ille bir public figure dedikleri hep televizyonda gözüken hep arkasından grupların koştığı ünlüden bahsetmiyorum ama yaptığı işle ünlü olmak istiyor Y kuşağı. Bu da aslında çok naif bir duygu. Çok güzel bir duygu. Çok anlaşılabilir bir duygu. İşle beğenilmek, sevmek ve kabul görmek istiyor. Onun için de çevrelerine parlak yaratıcı örnekler arıyorlar. Yani belki Y kuşağının bir Y kuşağı temsilcisini tercih etmesinin sebebi belki de bu. Yani kendisine benzeyen, kendisini anlayan birini arıyor. Halbuki bizi düşünün biz biraz daha belki daha yaşı büyüklere giderdik. Çünkü tecrübe orada, bilgi orada. İşte ben nasıl Yorgo hocamı hep böyle sevgiyle anıyorum. Çünkü işte o her şeyi yaşamış fotokopinin nasıl icat edildiğini biliyor. Ama şimdiki Y kuşağı gidiyor kendisi gibi birisini tercih ediyor. Çünkü aynı dili konuşacak, tweetleşecek. Onları seviyor. Hemen istiyorlar zaten bunu biraz önce söyledik. Özel yaşam gelişmelerine mutlaka ve mutlaka çok önem veriyorlar. Fikirlerini doğrudan söylemekte hiçbir sakınca görmüyorlar. Aman Y kuşağı yanlış anlama kötü söylemiyorum. Kız mıyorsun değil mi bana?

Konuşmacı 30: Yok yok.

Fatih Türkmenoğlu: Burada bir Y kuşağı. Tabii zamanında çizilmiş. Şimdi bu artık Z kuşağı da babacığım diyor yani mouse'un üzerinde iki tane düğme varken bizim niye beş parmağımız var? Bizim beş parmağımızın olması anormal. Çünkü mouse'da iki tane düğme var. İki parmak da yeterli diyor. En önemli şey mouse'un kenarlarına dokunmak. Özellikle eğitimciler için, bizler için, sizler için Y kuşağıyla iletişim içindeyken Y kuşağı öğrencilerinizi okulunuza alırken onlara akademik geleceklerinde bir yön çizerken nelere dikkat etmek gerekiyor? Bir diyorlar ki gene uzmanlar mutlaka oryantasyonu için bir zaman tanımak gerekiyor. Yani hadi sen girdin bir hafta içinde kararını verdin yazdın üniversite sınavına girdin. Aslında böyle bir sistem ne kadar zor bir sistem

değil mi bu? Özellikle bu kuşak çocukları için zamana ihtiyaçları var. Belki bir sene üniversitede oradan oradan dersler alıp karar vermesi lazım ne okuması gerektiğine değil mi? Böyle bir kendini tanıyacak belki yani işletme de olabilir ama belki sosyolojiye daha yatkın. Bunları yaşayarak görmesi lazım bu çocuğun. Böyle bir dayatmayı zaten sevmiyor. Net ve açık olarak bir eğitim kurumunu temsil ediyorsanız ya da bir yeri öneriyorsanız olumlu ve olumsuz yönlerinden bahsetmek gerekiyor artık. Hiçbir şey kapalı değil, hiçbir şey gizli değil, burayı da görmeyiver falan öyle bir şey söz konusu değil. Özellikle bu kuşak için her şeyden bahsetmek lazım. Yani evet bu üniversite iyi ama mesela kampüsü çok kalabalık. Evet bu bölüm çok iyi ama en iyi hocalar orada değil mesela. Neyse artık ne bahsedilmesi gerekiyorsa bahsetmek lazım. Bir de bir şey daha çok önemli. Onlardan beklenen işte burayı bitirince ne yapacaksın? İhtisas yapacaksın. Ondan sonra bir üst ihtisas yapacaksın. Ondan sonra ilerleyeceksin. Bunları hedefler olarak ona sunmak gerekiyor. Ve onun hedefleriyle de bunları birleştirmek gerekiyor. Ufak ufak hedeflerle kafasında kendini kurabilsin. Nereye doğru gidebileceğini görsün, kestirsin ki hangi adımları atarsa nasıl bir kariyer merdiveni kendine kurabilir ve hedefe doğru yaklaşabilir. Evet Mertciğim Y kuşağı temsilcisi. Bunlardan konuştuk. Teknolojiyi mutlaka kullanmak lazım. Derslerde ve yönlendirme toplantılarında Y kuşağıyla doğru iletişim kurmak adına konsantrasyon sağlamakta ne yaparsanız yapın zorlanacaklar diyor bütün araştırmalar. Yani bir genç kuşakla ben otururum dersimi anlatırım onlar da dinlerler. Notlarını alırlar giderler gibi bir şey artık söz konusu değil. Ne yapıyorsanız yapın, şaka mı yaparsınız, fıkra mı anlatırsınız? Maçtan mı bahsedersiniz? Enteresan örnekler mi verirsiniz? Dizi filmlerden mi bahsedersiniz? Ne yaparsanız yapın ama bir şekilde reytingi sağlam tutmak lazım. Çünkü bu çocuklar artık en iyi şeyleri görmeye o kadar alışkınlar ki hakikaten sıkılmaya asla tahammülleri yok. Doğru mu?

Konuşmacı 31: Ne yapıyorsunuz? Derslerimize teknoloji sokmaya çalışıyoruz. Ve dediğiniz gibi her şeyin en iyisine alışkın oldukları için çok hoşlarına gidiyor. Daha sonra ufak bir değişiklikte o teknolojiyi derslerde göremediklerinde down oluyorlar.

Konuşmacı 1: Down oluyorlar.

Konuşmacı 31: Evet. Maalesef. Yani o da aslında beklentileri bu kadar yüksek başlatmak da kötü değil mi? Hemen her şeyi vermek işte teknolojiyi de kullanmak iyi hoca iyi eğitim iyi oryantasyon iyi sınıf, ufak bir aksaklıkta da olmadı deyip uzaklaşması.

Konuşmacı 1: Buyurun efendim.

Konuşmacı 32: Ama yine de onların hayallerini dinlemek bile başlangıç için bence iyi bir adım oluyor. Onların hayallerini dinlemek mutlaka çevrim içi olduğu anlar oluyor. O anları yakaladığımızda sonuca ulaşmak oluyor.

Fatih Türkmenoğlu: Çevrim içi derken mecazi anlamda diyorsunuz. Eğitimcisiniz aynı zamanda. Buyurun beyefendinin arkadan bir lafı daha var.

Coşkun Bey: Şimdi Y kuşağı da ben bazen şimdi dinliyorum kendimi herhalde biraz da bazı şeyleri Y kuşağından ileride hissettim. Şimdi bir olay anlatacağım. Benim oğlum kendi lisesinde okurken ne yapacağına karar veremiyordu. Ben de dedim ki iyi de bir sporcu Spor Akademisi'ne git dedim. Millet çıldırdı. Şimdi kendi lisesinde okuyor. Spor Akademisi'ne gittiğinde dedim oraya gittikten sonra çok rahat bitirirsin. Yüksek lisans yaparsın. Amaç profesör olmak değil mi? Hem mühendislik fakültesinde profesör olmuşsun hem spor bölümünde daha ileriye gideceksen Türkiye'de çok boş bir alan var. Bak spor yöneticiliği diye bir bölüm yok. Üniversitede kendi bölümünü kur demiştim. Demiştiniz ya Spor Akademisi spor yöneticiliği diye bir bölüm kurdu. Herkes bana dedi ki çocuğun beynini bulandırdı. Yani hatta çok büyük tepkiler aldı. Bazen şimdi Anadolu Lisesi'nde bazı çocuklara bunu diyorum. Çocukların ciddi olduğuna inanmıyorlar. Böyle bir şeyin olabileceğine inanmıyorlar. Anadolu Lisesi öğrencisinin nasıl spor akademisine gittiğini anlamak tamamlamak yönlenecek de lazım ama yönlendirmek için herhalde biraz onlar gibi düşünmek lazım.

Fatih Türkmenoğlu: Adınız nedir?

Coşkun Bey: Coşkun.

Fatih Türkmenoğlu: Coşkun Bey siz hep sunumda bir sonra gelecek yerlere kanca atıyorsunuz. Yani ben size çok teşekkür ederim. Çünkü tam hibrit kariyerlerden bahsedeceğiz bundan sonra. Y kuşağının en sevdiği şey hibrit kariyer. Yani Boğaziçi Üniversitesi Endüstri Mühendisliği'nde okurken Boğaziçi Üniversitesi Oyuncularında oyunculuk yapmak, bu arada profesyonelleşmek, dizilerde oynamak, bu arada televizyonda muhabirlik yapmak ama aynı zamanda spor yazarlığı yapmak. Y kuşağının, şimdiki Y kuşağının hayali. Ve böyle yapan öğrenciler o kadar fazla var ve o kadar başarılı oluyorlar ki bazen bu ek cepte yaptığı şey onun işi oluyor. Öne çıkıyor. İşte bu eğitimi benden başka veren Pelin Batu'da olduğu gibi değil mi? Pelin aslında oyunculuk eğitimi o açıdan almadı ama ondan sonra hobisini o kadar geliştirdi ki İngiliz edebiyatında doktora yaparken bunu yapıyor.

Konuşmacı 33: Altan Tanrıkulu var mesela.

Fatih Türkmenoğlu: Aynen o var. Ben psikoloji okudum, işletme masterı yaptım. Ondan sonra televizyoncu ve gazeteci oldum. Bu konuda meslek içi eğitimler aldım. Öyle kendi kendine geldi. Ben de belki X kuşağının Y'siydim falan. Kendimi öyle anlatıyorum. O kadar benim de hoşuma gidiyor ki bilmiyorum gençlerin de böyle şeyler mi artık beklentileri gerçekten doğru mu söyledim? Buyurun efendim.

Konuşmacı 33: Ben dershanede rehber öğretmeniyim.

Fatih Türkmenoğlu: Siz de Y kuşağısınız ama.

Konuşmacı 33: Evet. 80 doğumluyum.

Fatih Türkmenoğlu: Evet.

Konuşmacı 33: Şimdi az evvel söylenenlerin dışında ben burada öğretmenlerimle birlikteyim. Tekin hocam benim öğretmenimdir kendisi. Ben

Fatih Türkmenoğlu: Ne büyük şeref sizin öğretmeniniz ama aynı zamanda meslektaşınız.

Konuşmacı 33: Meslektaşız ve çok mutluyum onunla aynı yerde görev yapmaktan. Ben şuna inanıyorum. Biz hocamla çok güzel iletişim kuruyoruz. Derslerimi takip etmem öğretmen olarak da çok şey öğrendim. Biraz heyecanlandım galiba hocamdan bahsedince. Doğru olanda da zannediyorum buluşuyoruz. Yani bunun kuşaklar arasındaki çatışmaların yanı sıra doğru olanı bulmakla ilgili. Bir de galiba korkularımız farklı. Benden önceki kuşakların korkuları daha somuttu. Mesela Berlin duvarı, sınırlar vardı belliydi.

Fatih Türkmenoğlu: Evet. Evet.

Konuşmacı 33: Şimdi soyut sınırlar, sınır falan yok dediğiniz gibi. Her şey çok soyut. Mesela Facebook'u yıkmak çok kolay değil. Ya da işte işsizlik çok soyut.

Fatih Türkmenoğlu: Ama somut tarafı da var. Yıkmak çok kolay değil.

Konuşmacı 33: Bizim dışımızda olan ve bizim etrafımızı sarmış olan güçlü bir ağ. Bu anlamda bunu iyileştirmek galiba korkuları karşılıklı anlayabilmekle mümkün. Burada oturup konuşabilmek de mümkün. Zannediyorum çocuklarla oturup konuşabilecek zamanlar ayırmak gerekiyor. Anne babalar çalıştıkları için benim kuşağım ve benden sonraki kuşaklar oturup konuşamadılar. Sadece öğüt verdiler. Öğüt vermekle yetindiler. Tabii ki şu anki yaşanan durumlarda makus bir sonuçtur. O açıdan ben öğretmenin kurduğu yine

Fatih Türkmenoğlu: Teknoloji izin vermedi.

Konuşmacı 33: Bir şeyleri bir şekilde bahane edebiliriz diye düşünüyorum. Ama bu bahanelerin dışında düşünmek lazım. Daha geniş düşünmek gerekiyor.

Fatih Türkmenoğlu: Çok güzel söylediniz.

Konuşmacı 33: Dolayısıyla da ben öğrencilerimle böyle iletişim kurmaya çalışıyorum. Önce onların korkularını anlamaya çalışıyorum. Tabii önce kendi korkularımı yenmem gerekiyor. Şimdi pek çok arkadaşımız derse girerken kafasındaki sorunları bir kenara bırakmadan giriyor ve dolayısıyla da öğrencilerle bu anlamda iletişim doğru kuramıyoruz.

Fatih Türkmenoğlu: Bir tek o mu acaba? Ama bir tek o değil herhalde.

Konuşmacı 33: Sadece bu değil ama zaten o sorunları dışarı bırakmak da çok kolay değil bu yaşam sınırları içerisinde ve biz şanslıyız. Çünkü Aydın'da öğrenci ve veli daha ilintili. Küçük bir yer olduğu için birbirlerini daha iyi tanıyabiliyorlar. İletişim kurmak sorun değil ama çocuklar daha büyük yerlere gittiklerinde daha büyük sorunlarla karşılaşacaklar diye düşünüyorum.

Fatih Türkmenoğlu: Çok teşekkür ederim. Çok doğru bir yönden baktınız ama gerçekten Aydın o kadar şanslı bir yer ki bu açıdan bunun da kıymetini bilelim. Ne kadar şanslısınız hepiniz. Yoksa büyük şehirlerde gerçekten hayat çok başka. Hani siz oturup konuşmak diyorsunuz çok güzel ama artık konuşmak ne demek? Yani birçok yerde bunlar çok başka yerlere gitmiş durumda. Yani o konuşmanın bir dozunu bulmak lazım. Başka bir yoluna kafa patlatmak lazım. Siz hala oturup konuşabiliyorsanız çok şanslısınız. Bir şey var artık Los Angeles için söylenen bir şey var. Çok iyi bir imaj danışmanının, çok iyi bir kuaförün, çok iyi bir terzinin, çok iyi bir renk analistinin, çok iyi bir halkla ilişkiler uzmanının olması lazım ki Los Angeles'ta işçi olarak çalışabilesin. Los Angeles'ta öğretmen olarak çalışabilesin. Los Angeles'ta hakim olarak çalışabilesin. Neyse yani artık her iş şov dünyası. Hiç şakası yok ve dünyanın her yerinde böyle. Aydın'da da böyle olacak onu size söylüyorum. Olmaya başladı bile. Onu da söylüyorum. Çocukların yaşam koçu olmaya başladınız.

Fatih Türkmenoğlu: Yaşam koçu olmaya başladınız. Hatta onlara belki şunu giy bunu giyme bile diyorsunuz. Hatta şunu oku bunu seyret bile diyorsunuz. Değil mi?

Konuşmacı 34: Yani profesyonel yaşam koçları var. Ben kendim yaşam koçluğu yapmıyorum ama bazı öğrencilerimin yaşam koçu var. Ortaokul öğrencisi bunlar daha genç yetişkin olacak. Sonra yetişkin olacak. Evet.

Fatih Türkmenoğlu: Ama ortaokuldayken belki anne babanın yapamadığını işte başka biri profesyonel olarak yapıyor. Aynen. İşte o da X kuşağı anne babaların içinde kalanın çocuklarında da görme isteği. Aman ben bale yapamadım. Çocuğum bale yapsın. Çocuk nefret ediyor baleden, o bale yapıyor. Bunun benzeri sonsuz örnek var. Buyurun.

Konuşmacı 25: Ama yine de meslek seçimine geldiği zaman anne az önce bahsettiğiniz bildiği mesleklerden asla vazgeçmiyorlar. Örneğin Y kuşağı okuduğu alanın dışında da eğitim görmek istiyor. Yüksek lisansını farklı alanlarda yapmak istiyor ama anne babalara baktığımızda örneğin matematik mühendisliği bölümünü biz tercih zamanı öğrencilere yazacağımız zaman velinin ilk söylediği, hocam bitirdiğinde öğretmen olur mu? Matematik öğretmeni olur mu? Direkt o açıdan yaklaşıyor. O yüzden bu anlamda da yapılması gereken daha çok iş var. Özellikle meslek seçiminde.

Fatih Türkmenoğlu: Çok iş var. Özellikle velilerle yapılacak çok iş var değil mi? Çocuklardan ziyade. Geri bildirim gene Y kuşağının en çok sevdiği şeylerden biri. İş hayatında da okul hayatında da sosyal alanda da o kadar alışmış ki geri bildirim almaya. Doğru geri bildirim almadan Y kuşağını kazanmak çok zor. Bir de bir başka bir şeyden daha bilmiyorum siz de gözlemliyor musunuz ama bizim de kültürümüze sonradan giren baskın bir Anglosakson geleneğinden bahsetmek istiyorum. Geri bildirim verirken önce güzel şeylerden bahsetmek, önce olumlunun altını çizmek hatta belki olumluyu biraz abartarak anlatmak ondan sonra olumsuzluğu yumuşatarak söylemek, ufacık minnacık ucundan söylemek gibi bir şeyi var. Bunun silsilesi var. Hatta bunun fazla halinde yazılmış şeması bile var. Artık bu bizim de sanki hayatımıza girdi gibi. Bilmiyorum doğru mu düşünüyorum ama bu geri bildirim konusunda haklı mıyım? Öyle gibi değil mi? Sanki önce pozitif mutlaka iyi şeylerden bahsetmek. Bunu vermek zorunda değilsin. Konuşmayacak. Sadece başını salladı. Biz anlayışla, teşekkür ederim.

Fatih Türkmenoğlu: Evet. Onları dinlemek siz bahsettiniz biraz önce ki çok önemli gerçekten dinlemek ama aynı dili kullanacağınızdan emin olarak dinlemek. Gerçekten dinlersiniz ama anlamazsınız. Ama o öyle şeylerden bahsediyordur ki onu anlamak için de o literatüre hakim olmak gerekiyor biraz. Siz çok şanslısınız. Hem yaşıyorsunuz gereği hem yaptığınız iş gereği ama bir sürü insan bambaşka konularda olduğu için bir kere o literatürü yapamıyor. Pratik örnekler vermek ve

öğrenilen şeyin neden o çocuğun işine yarayacağını, neden o meslekte işine yarayacağını da somut örneklerle eline vermek gerekiyor. Y kuşağını avucunun içine, eli avuca almak için. Artık bu devir bu şekilde gelmiş durumdayız. Neredeyse doğar doğmaz herkesin bir Facebook kaydı yapılıyor. Geçenlerde Obama'nın kampanyasını yürüten David Plouffe Türkiye'ye geldi ve onun sunuculuğunu yapma şerefine eriştim. David Plouffe dedi ki, "Obama'nın başkan seçilmesinin ardında yatan tek neden sosyal medyayı iyi kullanması." Şimdiye kadar bütün başkanlık kampanyalarında göz ardı edilen işte bu Tweet, Facebook, MSN, internet, Google, Google'da ilk sırada çıkacak olan şey bunlar son derece önemsiz ve birtakım gençlerin kendi aralarındaki ufak tefek oyunları şeklinde yorumlandığı için bir sürü insan kaybetti dedi David Plouffe. Ama Obama'da ilk defa en ucuz yöntem çok başarılı oldu. Bunun gibi başka örnekler de var. Mesela Kim Kardashian diye bir ünlü var. Ne yaptığı çok da belli olmayan bir işte elinde kameralarla reality show yıldızı. Ama Kim Kardashian'ın biliyor musunuz Türkiye'den tweetleştigi insanlar varmış. Şimdi ben de dedim ki ne alaka? Nasıl yani? Kim Kardashian'ın işi gücü yok. Los Angeles'taki malikanesinde oturacak. Hey ne haber Türk kardeş diye mesaj yazacak. Öyle değil. Sadece tweetlerini kontrol eden üç tane uzman var. Sırf tweet uzmanı. Bir tane Facebook mesajlarına cevap veren Facebook uzmanı. İnternet mesajları ve artık devir ona gelmiş durumda. Onun için gerçekten sosyal medyayı ne yaparsanız yapın özellikle eğitim sektöründe bir şekilde elde tutmak lazım. Hocam girin Twitter'a ve Facebook'a. Popülaritenizin çok iyi olacağına emin olun bir kere. Yani bir hoca olduğunuz okulda olduğunuz için herkes bir kere gelecek size. Gerisi kolay hocam. "Melek Hanım Facebook'ta yok musunuz? Aradım taradım bulamadım sizi." diyor beyefendi. "Melek Genç diye kayıtlı değilim Mustafa Bey. Angel Young diye kayıtlıyım. Çok rahatsız ediyorlar" diyor Melek Hanım da. Buyurun efendim.

Konuşmacı 21: Yalnız buna gülmeyelim. Bu Time dergisinde bir araştırma. Facebook'un özellikle emekliler için çok güzel bir sosyal iletişim aracı olduğu ortaya çıktı ve onları hayata tutan evlerinden eski arkadaşları, dostlarıyla buluştuğu sadece değil emeklilere de yaramıştır. Ben yakında emekli olunca Facebook'a girelim.

Fatih Türkmenoğlu: Anlaşıldı hocam. Hocam emekli olmayı beklememişsiniz gibi bir hissim var akşam hemen gireceğim. Yorgo okudunuz bakacağım ne yapmış başka var. Hepsini göreceğim. Hepsini okuyacağım. Evet. Aynı zamanda Y kuşağı mutlaka ve mutlaka katılımcı olmak istiyor. Y kuşağı artık sadece pasif alıcı değil. Y kuşağı işin içinde olmak istiyor. Öğrenirken de çalışırken de üretirken de nedenlerin mutlaka açıklanmasını istiyor ve hep dedik neden işine yarayacağını bilmek istiyor. O bilginin neden işine yarayacağını bir gün nerede nasıl kullanacağını bilmek istiyor. Y kuşağı ailelerine çok yakın olmanız gerekiyor. Matematik mühendisliğini neden yazması gerekiyor o çocuğun çocuktan önce? Siz eminsiniz? O kadar eminsiniz ki o çocuğun çok iyi bir matematik mühendisi olacağından önce annesiyle babasıyla bu konuyu çözmeniz şart. Çocuktan önce hatta çocuktan önce özellikle çözmelisiniz ki yoksa çocukla X kuşağı annesi babası arasındaki savaş büyüyecek de büyüyecek çözülmeye kalmayacak. Çocuğa bile söylemeden önce siz anneyi babayı alıp belki önce onlarla işi halledip ondan sonra çocuğu olayın içine yani çocuk dediğimiz artık genç Y kuşağı gencini dahil etmek en faydalı yol belki de bu arada. Bu arada Y kuşağı gene buraları hızlı hızlı geçiyorum. Vaktimiz 1 saat 15 dakika falan oldu. Çok acıkmış olacağınızı tahmin ediyorum. 10 dakika içinde toplayacağız. Y kuşağı profesyonellerden de eğitim almayı seviyor artık. İlle çok ciddi akademisyenler, çok bilinen yazarların dışında o alanda piyasada çalışan, iş yapan, para kazanan, adı duyuran insanlardan eğitim almayı seviyor. Bunu kendisine bir artı olarak görüyor. Teknolojiyi doğru kullanmak istiyor. Müdahil olmak istiyor ve esneyebileceği bir kariyer istiyor. Kariyer açısından beklentileri bunlar. Yani kimin değil ki çok para kazanmak hepimizin beklentisi değil mi? Ama Y kuşağının biraz daha fazla. Y kuşağı gerçekten para kazanmak istiyor ama bu para kazanırken de esnek olmak istiyor. Özel hayatından da vazgeçmek istemiyor. Aynı zamanda global olmak istiyor. Zaten global bir dünyaya doğdu. Zaten iki tık arasında bütün dünya onundu. Denemek istiyor. İyi bir iletişim kurmak istiyor. Özel yaşantısını istediği gibi yaşamak istiyor. Tam biraz önce bahsettik.

Gelecek trendleri, hibrit meslekler, öne çıkan kariyerler. Mesela uzay ve havacılık. Yani bundan 30 sene önce kimin aklına gelirdi? Uzay ve havacılık gibi bir meslek, bir akademik panel olabileceği ya da genetik mühendisliği, AB ile ilişkiler. AB ile ilişkiler herhalde daha bir 20-30 sene daha gider. Ama şimdi AB ile ilişkiler üst başlığında bir sürü altta başka uzmanlıklar var. Yani artık hani ne bileyim 30 sene önce tarih miydi hocam mesela? Tarih ana başlığında mıydı? Ya da 40 sene önce, 50 sene önce sosyal. Nereden hatırlarsınız? Okuduklarınızdan hatırlarsınız. Onun için soruyorum. Şimdi gitgide o kadar inceliyor ki artık ufak ufaklaşıyor ki, küçülüyor ki başlıklar. AB ile ilişkilerin de altında bir sürü şeyler var. AB ile ekonomik ilişkiler, AB ile üyelik aşamasındaki sosyal değişimler falan. Bütün bunlar artık ufak tefek bir sürü uzmanlık alanı var. Ufak tefek gibi görünen aslında büyük şeyler. Genetik mühendisliği artık herkesin genetik yapısı teker teker inceleniyor. Ona göre özel araştırmalar yapılıyor, özel ilaçlar yapılıyor. Neler yapılıyor, neler yani bizim tahmin edemeyeceğimiz birçok şey var. Biyomedikal mühendisliği keza öyle.

Yorgo İstefanopulos: Bundan şimdi söz almak zorundayım.

Fatih Türkmenoğlu: Neden? Ne demek?

Yorgo İstefanopulos: Türkiye Biyomedikal Mühendisliğini ilk defa Boğaziçi Üniversitesi'nde rahmetli hocam Necman Yola ve ben başlattık. Sene 1976'da yüksek lisans ve doktora derecesi veren ve Medikal Mühendislik Enstitüsü. Onun başında 11 sene müdür yardımcısı, sonra müdür. Şimdi inşallah Işık Üniversitesi lisans düzeyinde. İnanılmaz, Türkiye'nin gelecekteki mesleği ben biyomedikal, Amerika'da şart bütün hastanede sağlık kuruluşunda biyomedikal mühendisi olmazsa en ufak bir karar alınmaz. Türkiye'de birçok bakanla da konuştuk biri hariç. Nedenini belki tahmin edebilirsiniz. Fakat bakanlıktan önce galiba bütün askeri hastanelerde benim yetiştirdiğim öğrenciler biyomedikal mühendisliği departmanını işletiyor ve çok mutluyum. Ben yapılan bu gelecek mesleği

Fatih Türkmenoğlu: Evet hocam siz yakışıklı olduğunuz kadar aynı anda ileri gören bir akademisyensiniz.

Yorgo İstefanopulos: Evet. Bir şey daha söylemek istiyorum. Belki 70'lerin o sonuna doğru 80'e kadar bütün araştırma paraları silah endüstrisine, tahribat için, insanları öldürmek için. Ondan sonra görüş değişti. Şimdi insanları daha iyi yaşatmak için, daha uzun yaşatmak için, daha iyi hizmet verebilmek için yeni meslekler. Bu mesleği ben başında kurdum. Bir de biliyorsunuz bana şimdi o zaman çılgın demişlerdi. 1985'te mekatronik içine alan bir ilk de yine yüksek lisans programı kurmuştuk. Ne bölümü vardı ne bilim. Fakat dört bölümün desteğini almıştım. Dört bölümden hiçbir zorunlu ders olmadı. Öğrenci tam Y kuşağının istediği, kendi ilgi duyduğu alana yönelebilecek esnek bir program yaratmıştım. Şimdi dört başı mamur güzel yürüyen bir program. İnşallah bunları Işık'ta da yeni baştan.

Fatih Türkmenoğlu: İşte aslında bütün üniversitelerin artık bu yola kayması lazım. Biyomedikal, gayrimenkul yönetimi yani bizim zamanımızın emlakçısı artık çok başka bir yerde. Gayrimenkul yönetimi. Gayrimenkul yönetimi size nerede ne zaman satacağınızı sonra nerede ne alacağınızı alacağınız yere ne kadar vergi ödeyeceğinizi artık bir de sınırlar kalktı ya. Adam herkese diyecek ki kardeş sen bir dakika Aydın'daki evini satıyorsun gel sana Singapur yörelerinde bir şey alacağız. Farkına bile varmayacaksınız. Artık oraya geldi iş. Artık o kadar sınırsızlaştı, o kadar büyüdü ki gayrimenkul yönetimi artık bu işi yapıyor. İşin içine avukatlar giriyor, yazılar, çizimler apayrı bir iş. Tekstil, pazarlama, tasarım. Bunlar hep yeni yıldızı parlayan meslekler. Satış uzmanları geldi. Yeni bölümler var üniversitede ama bu da aynen AB ilişkileri gibi tarih ana başlığı, sosyal bilimler ana başlığından gide gide bu da ne kadar çoğaldığını ve ne kadar alt başlıklara uzadığını size anlatamam. İşin içinde otomotiv var. İşin içinde güzellik ürünleri var ve bütün bunlar için ayrı ayrı eğitimler alınıyor ve bunların üniversitelerde de bölümleri var. Artık Türkiye'de de var değil mi?

Konuşmacı 36: İşletme içinde pazarlamanın çok özel dersleri var.

Fatih Türkmenoğlu: Pazarlamanın özel dersleri var. Yazılım mühendisliğini zaten söylemeye gerek yok artık. Günümüzün mesleklerinden biri sağlıkta profesyonel yöneticilik. Keza artık biliyoruz çünkü ne deniyor? Artık her tedavi kişiye özel yapılıyor. Kişiye özel tedavi için işin içine genler geliyor değil mi hocam? Özel makine, özel terapiler, özel ilaç karışımları. Hiçbir ilaç öyle eczaneden alınıp kullanılmıyor. Bir şey daha çok günümüzün meslekleri arasında yerini alacak. Biraz daha belki ciddi bir akademik kariyer istemeyen tekniker, otomotivde tekniker günümüzde çok tercih edilen mesleklerden biri. Artık bunu zaten söylemeye gerek yok. Bu konuda her gün defalarca sayfalarca yazı okuyoruz ama hukuk, psikoloji, tıp gibi, sosyoloji gibi alanlar da her zaman gözde. Evergreen değil mi hocam? Tam Amerikalıların söylediği gibi. Buyurun Mert Bey. Hibrit kariyerlerden bahsettik. Artık bunları geçebiliriz. Multidisipliner çalışmak ama günümüzde özellikle Y kuşağı tarafından çok tercih ediliyor ama akademik kariyer açısından da çok tercih edilir bir başka çalışma yöntemi. Psikolojik danışman ama mesela sosyoloji de okumuşsa tercih sebebi olacak ileride. Yani belki bizler de kendimizi geliştirmek adına böyle bir şey kendimize de ekleyebiliriz ki dünyanın gidişatına faydalı olabilelim ve biz de kendimize daha fazla şey katabilelim diye. Buyurun efendim. Evet sunum bitti. Geldiğiniz için çok teşekkür ederiz. Bu son slaydımız. Diyoruz ki dikkat karşınızda Y kuşağı var. Niye 5 parmağımıza hiç gerek yok ki. İki parmakla iş görüyor diye düşünen bir Y kuşağıyla karşı karşıyayız ki sizin söylediğiniz gibi onlar aslında bizden çok farklı, çok üstün, çok her şeyi anlayan, analiz eden, hemen ulaşabilen insanlar. Sizin söylediğiniz gibi el ele olursak çok başarılı oluruz. Buyurun son söz sizin.

Konuşmacı 37: Mikrofona gerek yok.

Fatih Türkmenoğlu: Mikrofona gerek yok. Bağırırsanız eğer.

Konuşmacı 37: Şimdi

Fatih Türkmenoğlu: Koş Yüş koş.

Konuşmacı 37: İnsan toplumsal bir varlık olarak kuşak bir sonuç. Ben şimdi kendi hayatımdan Y ile X arasında bir kuşak olarak annem beni işler yapmak için evin bir noktasına mesela divanın ayağına bağlamış. Ondan sonra işlerini gerçekleştirmiş. Ben ağlasam da sızlasam da o kendi işini devam etmiş. Ama biz şimdi mesela...

*** Video burada sona eriyor. ***